

NGÀY ĐIỂM

NĂM THỨ NĂM - THỨ BẢY 11 MAI 1940 - SỐ 207 - GIÁ 10đ

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 80, ĐƯỜNG QUAN THÁNH - TÉL : 874

— Sao độ này anh không đến nhà báo chơi ?

— Suốt một tháng nay nhà báo đóng cửa im im thì tôi còn vào lối quái nào được !

Đã có bán khắp nơi

MỘT THÁNG VỚI MA

Truyện người ở với ma, rất ly kỳ, rùng rợn.

Ai nhát gan, yếu bón via xia chờ có đọc những khi đêm khuya thanh vắng.

Tiểu thuyết của Lưu-Trọng-Lưu, nhà in Lê Cường, Hanoi xuất bản, gần 100 trang, giá 0p.25, in rất đẹp. Ở xa gửi mua bằng tem thư cũng được.

NHƯỢNG TỔNG

Bảng di từ hồi « Thực nghiệp dân báo » được quốc dân hoan nghênh đến nay chúng ta mới lại sắp được đọc văn của Ông Nhượng Tổng.

Với văn tài của Ông Nhượng Tổng chúng tôi không còn phải thêm dệt nhiều lời gì nữa, nhưng trường cung nên nói rõ rằng: Cuốn Tiểu Thuyết « Lan Hữu » của Ông Nhượng Tổng viết hồi giao đây, nhà in Lê Cường in sắp xong không có truyện gì thuộc về chính trị. Chỉ là một quãng đời và một cuộc tình duyên lật lèo của tác giả kể lại với chúng ta. Nhưng khi đọc LAN HỮU tất chúng ta phải say mê đắm đuối với những người trong truyện hơn những khi chúng ta đọc Tố-Tâm và Hồng-Bướm... LAN HỮU hơn 200 trang, giá 0p.50 hàng tư tây này sẽ có bán.

THUỐC TRƯỜNG-SINH

NGÂM RƯỢU

Cao hổ-cốt, tặc-ké, Sâm, Nhung, Tầm-gửi cây giàn, cao Kim-anh, Cam-khởi tử, Tô-hợp-hương, Đông-trùng-ha-thảo, và nhiều vị thuốc bắc quý-giá theo trong bài thuốc Trường-sinh Gia-truyền chế luyện thành bánh thuốc này. (Dùng rượu ta, rượu ty hay rượu vang tốt mà ngâm). Hương-vị rất thơm, uống ngọt tuyệt-trần, không có rượu thuốc, rượu bắc nào ngọt hăng. Uống rượu này ăn ngọt miệng, ngọt yên giấc, tỉnh-thần minh-mẫn, bền trí, nhớ lâu, bồi-tinh, sinh huyết, thanh sắc quang-nhuận, trừ được các tật bệnh, suối đời mạnh khỏe trẻ mãi không già. Bởi vậy gọi là « Bánh Trường-Sinh ».

Người khỏe mạnh uống càng tăng sức khỏe, người nào yếu đau như kẽ mương đây uống rượu ngâm bánh Trường-Sinh này đều khỏi cả. Những người đau móm khỏi, các bà sau khi móm sinh nở, người ở nơi nước độc, người bị bệnh ngã nước, bệnh phong-tích, bệnh ho, hen, xuyễn, bệnh thở, bệnh vàng da (cả trong lòng trắng coa mắt cũng vàng) bệnh té thấp, bệnh nhức xương, bệnh ám không tiêu, ngủ không được, bệnh di-tinx, mộng-tinh, thận hư, đau lưng, bốc hỏa, các ông giao-hợp yếu, các bà huyết sầu, kinh không điền, ra khí hư, những người đại-tiện không đều, nước tiểu không trong

uống rượu ngâm bánh Trường-Sinh này đều khỏi cả.

CÁCH DÙNG: Hộp lớn (giá 1p.00) ngâm thành 3 chai (litre). Hộp nhỏ (giá 0p.35, ngâm thành một chai (litre) trong một ngày là dùng được. Mỗi chai rượu bắc này dùng giá 3p.00, uống hết lại chế thêm rượu vào cho đến lúc nhạt thì thôi. Nếu muốn đặc, maoi tối, ngâm thật nhiều bánh thuốc, ít rượu, sẽ thành một thứ rượu khai-vị (aperitif) rất quen, để uống trước khi ăn cơm và trước khi đi ngủ rất bù, mà lại có đủ sức trừ được các bệnh như đái kẽ trên. Nếu chỉ cần ngọt rượu để uống được nhiều không say, không mệt, không bốc nhức đầu thì ngâm thật ít thuốc và nhiều rượu. Nam phu lão ấu và người có thai đều dùng được. Trước khi ngâm rượu bóc bỏ bao sáp đi. Xin nhận kỹ hiệu phai 12 lạy, có chán-phổ chung nhân, của nhà thuốc Hồng-Khé

Nhà thuốc Hồng - Khé

Tổng-cục tại 88 Route de Hué (ngay trước cửa Chợ Hôm) Hanoi và có đại-lý các nơi, là một nhà thuốc có danh-liêng của người Việt Nam đã được thường bội-tinh vàng và bằng cấp ban khen. Nhà thuốc Hồng-Khé, xin nhận kỹ giầu hieu phat 12 tay có chán-phổ chứng nhận kéo lầm thuốc giả. Có biển sách Gia-Bình Y-được và

Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang. Có ghi tinh-hoa giao-ngán ở các nơi.

LUÔNG NGHI BỒ THÂN LE HUY PHACH

Trong số 100 người đàn ông, ở thế kỷ này, thì có đến 90 người có các bệnh ở thận. Bei thận: đau lưng, mờ mắt, ù tai, rát-đau, tên thận vàng, tinh khí loãng... Hoặc sinh ra mộng-tinh, di-tinh, hoạt tinh, liệt dương... Hoặc những người vì thủ dâm mà sinh ra tên ngực, hay đánh trống ngực, di-tinh, mộng-tinh... Hoặc những người sau khi khỏi bệnh phong tinh vì uống phải nhiều thứ thuốc công-phai làm hại thận khi mà sinh ra đau lưng như bể, ù tai, chảy nước mắt, hoa mắt, rụng tóc, ướt quần áo...

Có các bệnh kẽ trên đều dùng « Lưỡng nghi bồ thận » số 20 của Lê-huy-Phách các bệnh khỏi bết - sinh khí cố tinh, khỏi bei thận, khỏi di-tinh, khỏi mộng-tinh, khỏi hoạt tinh, khỏi bệnh liệt dương, chắc như vậy!

Lưỡng nghi bồ thận số 20 của Lê-huy-Phách là một thứ thuốc bồ thận hay nhất ở xứ này. Giá 1p.00 một hộp

Đàn bà bắt điêu kinh

Dùng thuốc Lê-huy-Phach hay nhất

ĐIỀU KINH CHỦNG NGỌC số 80 giá 1p.50. Các bà có bệnh bắt điêu kinh, khi lên tháng, khi ra kinh, kinh ra tim đen, và kinh ra kinh hư nra. Trong người đàn bà mệt, kém ăn, ít ngủ, hoa mắt, ù tai, đau bụng khi hành kinh... dùng thuốc Điều kinh chung ngọc số 80 của Lê-huy-Phach, kinh nguyệt điều hòa, tốt cho sự sinh dục, mau có thai nghén.

ĐIỀU KINH BỒ HUYẾT số 21 giá 1p.00 - Các cô kinh hành sai hẹn, tháng có, tháng không, da vàng, quang mắt thâm, người nhọc mệt, dùng Điều kinh bồ huyết số 21 giá 1p.00, kinh hành đúng hẹn, da dẻ hồng hào, khỏe mạnh luôn luôn, tăng thêm vẻ đẹp.

Thanh niên cứu khố hoàn

Trị tận gốc các bệnh Lậu!

Một thứ thuốc lâu năm kinh nghiệm, hay hơn hết thấy các thứ thuốc Tây, Tau, Ta, đã có bán từ xưa ở xứ này. Thuốc này có đặc tính chữa các bệnh Lậu: không cứ là kinh-niên hay mót-mắc, tức buốt hay ra mủ, bệnh Lậu phải lại hay phải nhiều lần, bệnh Lậu có nhiều biến chứng nguy hiểm, bệnh Lậu ở đàn ông, đàn bà hay đàn bà có thai đều dùng Thanh Niên Cứu Khố Hoàn số 70, giá 1p.20, dùng được nhiều ngày, khỏi tuyệt nọc các bệnh Lậu. Thứ thuốc Thanh niên cứu khố hoàn này hiệu nghiệm phi thường. Các ngày đây kỏi những người đã dùng qua rồi sẽ biết.

Nhà thuốc LE HUY PHACH

18 Boulevard Gia-Long (phố Hàng Giò) — Hanoi

Chấp xác định | Trang, Nam, Bắc, Ai-Lo, Cao-mén đều đều cũng đều có đại-lý bán và các thứ thuốc của nhà thuốc Lê-huy-Phach

Thuốc sán sơ mít

Rất thân hiệu, Số 26. Giá Op 70

Má: bệnh sín, bay da bụng vật, bay ăn cǎu ngọt, hổ dái là đau. Ở ngoài thường theo ra con trùng như sín mít lão với phản, có khi tự nhiên ra ở quai, rát là bầm thâm, nếu không chữa, trùng sán ngày một nhón ra, sức người ngày càng yếu dần, sinh chung đau sỏi hai cánh sườn, mà thiệt mang, uống thuốc này sau đó trong hai giờ, ra ngay con trùng già 12 lb ròr, khỏi hẳn. Các ngài có mua xin mua cho được Thuốc sán sơ mít Thanh-xa (dầu biện con voi) giá Op.70 mấy là thứ thật kẽm nhằm thuốc giả uống vào thêm hại.

Thuốc run

Bất cứ người nhón hay trẻ con, mắc bệnh run đều hoặc run kim, hay run nước rã, đôi hay quắn đau bụng, uống thuốc này buổi chiều ra hết run không phải tẩy. Giá mỗi gói Op.20

Thuốc bò dạ dày

Uống thuốc ran hoặc bùn sán của bản đường, dâ ra hết rồi, nên uống thêm thuốc này, cho bò bò dạ dày, và giết hết vi trùng và trứng của run sán còn sót lại, thì không bao giờ mắc bệnh run sán nữa, người chèng trèn nón mạnh khỏe béo tốt. Thuốc này có đặc tính chữa bệnh: Đau dạ dày: ăn chậm tiêu, hay đầy hơi, đau tức ngực, đau xuyên cạnh sườn, đau ngang thắt lưng, khi đau khi không, như giả cách, uống thuốc này một hộp bót ngay, ba hộp khỏi hẳn. Giá 1p 00. Các thứ thuốc kê trên biện có bán tại

Nhà thuốc THANH-XA

73, góc phố hàng Thiếc và hàng Nón — Hanoi

Ngoài cửa treo cờ vàng

Ở xa mua lịnh hía giáo ngàn

Đại-lý: — Haiphong: Mai-Linh. Nam-định: Việt-long. Hải-dương: Quang-huy. Bắc-ninh: Vịnh-yên. Sơn-ây: Tông: Quý-lợi. Việt-trl: Vạn-lợi, phố Việt-lợi. Vịnh-yên: Ngọc-tân. Phúc-yên: Thanh-phong. Phú-thọ: Tế-hòa-đường. H-dong: Thanh-xa cửa chợ. Hồng-gay: Đại-Thành. Thái-nguyên: Quang-thành. Hòa-bình: Kim-long, phố Đồng-nhân. Thành-hía: Thái-lai. Ninh-bình: Ích-trí và đại lý rợn Vạn-ân. Vinh: Sinh-buy. Huế: Đức-thanh Vientiane: Việt-hóa. Uông-bý: Mai-linh rae Verasz.

Và khắp các tỉnh nhũng nơi treo biển đại-lý Thanh-xa đều có bán.

Muôn được khỏe mạnh

Sắc dục thái quá rất làm hại sức khỏe, lại co deo bênh phong tình (lận, giang-mai, hạ-âm, hốt-xáu, đ-tinh, thiêu-truy). Các ngài đã chơi chờ vội chán nản, cần giữ vững lấy lòn-thần vì nêu tin ngay đến

ĐỨC THỌ ĐƯỜNG

131 — Route de Hué — Hanoi

má chữa và uống thuốc không những được khỏi chắc chắn mà lại bồi đắp được sức khỏe. Tiêu dễ cũng không công phat, không hại sinh dục. Thuốc lậu Op.60 một hộp, uống một ngày; giang-nai Op.70; na-cam Op.30 v.v.. Nhà thuốc còn chế nhiều thuốc thẩn hiện để chữa khí-hư, bạch-trọc, phong-tich, đau dạ dày v... .

Có đại-lý ở các tỉnh.

Phòng-tich và Phạm-phoug hay là đau dạ dày

THUỐC HAY NỘI TIẾNG KHẨP BÔNG DƯƠNG
GIẤY KHEN RẤT NHIỀU, CẨM ƠN THẬT LÂM.

Khi đầy hơi, khi tức ngực, chán cơm, không biết đói, ăn chậm lâu, bụng rõ ràng bịch, khi ăn uống rồi thì hay ợ (ợ hơi hoặc ợ chua). Thường khi tức bụng khó chịu, khi đau bụng nồi bồn, khi đau lưng, đau ran trên vai. Người thường ngao ngán và mỏi mệt, buồn bã chân tay, bị lún nằm sắc da vàng, da bụng dày. Còn nhiều chứng không kể xiết. Một liều thấy dễ chịu hoặc khỏi ngay. Liều một bát uống Op.25. Liều hai bát uống Op.45.

VŨ-NINH-TÂN, số 12 Kim tiền năm 1926 178 bis Lachtray, Haiphong

Đại-lý phân-danh toàn tỉnh Hanoi: AN-HÀ, 13 Hàng Mã (Cuore) Hanoi
Đại-lý phân-hanh khắp Bông-đường: NAM-TÂN, 100 phố Bonnal, Haiphong
Có lính 100 đại-lý khắp Hanoi và khắp các tỉnh Tràng, Nam, Bắc-kỳ, Cao-miên và Lào có treo cái biển tròn.

Xem bệnh không mất tiền

Ở phố Hàng Bông số nhà 81, nhà trong có ông lang Quất hiền VŨ DUY-THIỆN theo lối tò truyền không có mở cửa hàng lòe loẹt chỉ chăm nghiên cứu sách thuốc, chữa cả nỗi ngoại khoa, ai có bệnh gì xem mạch kê đơn bốc thuốc rất cẩn thận.

Có món chữa lao khái rất hay, người dân bà phải bệnh sẵn mòn ho nặng, sốt chiếu chữa rất công hiệu, nhà nghèo cho đơn không lấy tiền.

AI hỏi gì để thư: VŨ-DUY-THIỆN
81, Phố Hàng Bông — HANOI

Các ban
chó ngại đất rè
năm ba xu.

Hàng mua BRILLANTINE CÉ CÉ

Má chài xe được vua ý
Vì nó có các tính chất
tac biệt. Sau đây:
Chai Không rung tóc
Không nhón
Không sinh gầu
Mùi thơm rất lịch sự

Chai
khắp các cửa hàng tạp hóa lớn trong bá kỵ

CHỌN SÁCH MÀ ĐỌC

MỚI XUẤT BẢN:

Cô gái giặt sa

giá 0\$35

Tức là bộ Tây-Thi tiêu-sử do ông Phạm-lé-Tiếp dịch. Cuốn chuyên tả rõ Tây-Thi từ lúc còn nhỏ ở nhà quê, cho đến lúc khôn lớn đi theo Phạm-Lãi phiêm du Ngũ-hồ !

Đọc « Cô gái giặt sa », người ta tưởng như sống ngay bên cạnh Tây Thi. Đọc « Cô gái giặt sa » người ta hiểu rõ hết tâm sự của Tây-Thi. Trong chuyên lại có cả bài thơ của Tây Thi tập làm trong lúc bóng mát ở hồ sea, và cả bức thư của Tây-Thi gửi cho tình nhân khi xa vắng. Chuyên diễm tình mà lại có đủ cả trung, hiếu, tiết nghĩa ! ...

Đời vô định

giá 0\$40

Tiêu-thuyết của Phạm ngọc Khôi. Vì được nhiều độc giả hoan nghênh nên đã in lần thứ hai. Trước khi in ông Khôi nói:

«... Nếu đưa 10 người xem thử mà thấy 9, 10 người khen thì hagy nén. Nếu còn đến 2, 3 người chê thì không nên in...»

Ông Lê tràng Kieu nói:

«... vẫn ông Khôi viết cầm thận...»

Ông Cường-Sỹ nói:

«... vẫn « Đời vô định » không chê được...»

Ông Thiệu-Hùng nói:

«... Câu « Đời vô định » được hoan nghênh vì có câu l... Câu sống của thẳng con trai là phải chém nồi như cánh bèo mảnh biến, phải lung lạc như thú rù trong rừng, phải rầm rộ như phong ba bão táp ; nó không thể lặng lẽ như mặt nước hồ, im im như cánh đồng hoang, hay du dương như tiếng đàn cầm trong phòng khuê nư...»

Hãy đọc: « Đời vô định » của P. N. Khôi

Cuốn « Giang Sơn vàng chả » của Tam Lang bị kiêm Duyệt bỏ nhiều quá nên không in được, các bạn lượng thứ. Đang in một cuốn rât có giá trị để đền đáp lòng tin yêu của độc-giả.

Ở xa Mua sách bằng timbres, gửi thư về.

EDITIONS CHOISIES

Publication mensuelle des œuvres littéraires Annam, les
BUREAU : 62, RUE TAKOU — HANOI

— Mỗi ngày nào chị còn ho xú-xu, mà nay đã ra hát được rồi à!
— Em mất bạc trâm rồi đấy, mà không khỏi, may có người
mách đến VÔ VĂN-VÂN 86 hàng Bông thi em mới được như vậy.

CUỘN SỔ

Năm kỵ.—Ni-cô Điện Lý bị nạn ô tô phải mang vào nhà thương. Trong khi băng bó, một thày khán hộ bết được cô là trai giả gái. Sự gáy gái bại lộ, có người bảo vì thày khán hộ quá tò mò. Nhưng nhiều người tin rằng chỉ tại trong nhà thương người ta đe dọa Điện Lý nằm cùng buồng với rất đàn bà con gái.

Bắc kỵ.—Dưới mắt Phật, một sư ông đang gõ mõ tụng kinh, không biết nghĩ thế nào cầm ngay rủi mõ cù vào ngực một bà vãi trẻ. Lý dịch bắt và và kéo sư đến cửa quan. Nhà sư khai: trong khi hoa mắt đọc kinh, đã lưỡng chồ ngực bà vãi có hai cái mõ nên mới đưa rủi ra nẹn.

Phúc yên.—Ông Thống Dị mời một, vì sư ông về tụng kinh cho đàn cúng thêm trọng thể. Đọc xong mấy vở kinh và xong bữa rượu ngon đêm tối, Sư ông nghĩ đến chuyên đưa xác thịt lên cõi nát bàn. Người tu hành bèn lẩn vào buồng Thị Nhan, em dâu ông Thống mà người đã lấy mắt gan gừng trong buổi lễ. Phòng tối chập chờn, nhà chùa mà phải đường bà Thống. Bà la làm ỷ. Sư ông vừa ôm đầu vừa chạy.

Quảng yên.—Lý dịch làng Yên cứ mới bắt được sư ông Phạm Văn Hợp để điều lên quan. Về tội nhà chùa đã mượn chuông của chùa làng bán đi rao, phiến, gài rồi trốn.

Tuyên Quang.—Sư ông Uyên tu ở chùa Tràng Quang mới bị bắt giam vì đã thủ mưu trong vụ trộm số tiền làm chay 95p, sư cũ chùa ấy đã cất trong hòm.

Hanoi.—Một ông sư Tầu mới di tản bay sang, diễn thuyết cho độ Phật Giáo tại chùa Quán Sứ. Nghe đâu diễn về những thâm lý cao siêu của sự tu hành.

của TÔ-TÙ

CHUYÊN

Đi đâu mà vội.

NHỮNG cô ả đào, hoặc mõm mõm như búp bê bằng bột, hoặc gầy như liễu, mà ai cũng có thể được nghe lời thò thlocker lúc canh khuya, có ai ngờ đâu rằng cũng có can đảm... can đảm chỉ yêu có một người.

Ấy thế mà họ có can đảm nhiều mới la.

Gần đây, ở tỉnh Đồng, có một cô đào hát tên là Thị Lan, nhan sắc tuy không

làm Tây Thị mĩ vía, nhưng cũng có thể làm cho làng chơi mắt tiền được. Vì thế nên từ ngày đào Lan sang Cáp-thrusta kiếm ăn, cái lung eo, đôi váy đánh của cô đã lọt vào mắt một khách du lịch: một ông lý. Hai bên đi lại, rồi chỉ biền thè non, anh chị đã hóa ra đôi nhân tình khảng khái.

Cuộc ái ân đương đầm thắm, thi bỗng khách có công việc phải đi xa, khung thề ở lại cùng ai xum họp. Một ông lý mà phải đi xa đến nỗi bỏ cả việc làng, và điều cần hơn, bỏ cả một cô nhanh mõm mõm: thật là khôn hiếu. Trừ phi ra ông lý phải đi vào phòng của bà lý.

Dà sao, ông lý cũng cung vác triện ra đi, lui đến cho đào Lan thái vong ngắn ngoi, khóc than mãi rồi nhất quyết cùa ra đi. Đào Lan liẽa thuê xe ra cầu Phú Lương, rồi đến đó, rut mũi xoa đầm lệ và một lọ nước hoa ra đưa cho phu xe thay vào tiề xe và luôn

tiêu đề làm kỷ niệm cho anh ta. Đoạn đào Lan đi thẳng ra giữa cầu, gieo mình xuống giòng nước, toan rút nợ đời. Nhưng người phu xe hò hoán lén, có người đến cứu được cô ta thoát chết.

Ấy thế là tự tử không xong, đào Lan lại trở về làm ả đào vậy. Chắc là khôi linh cô trát xuống sông, từ này cô ta lại có thể sẵn sàng đợi mang một khát tình khác. Ủ, tôi gì mà yội chết. Ở đời nào có phải chỉ có một ông lý Cáp-thrusta mà thôi đâu. Còn ông Lý Toét nữa kia!

T. Văn

Tin tức

A I không thấy rõ rằng độ này các báo bằng ngày cạnh tranh nhau dữ dội về tin tức? Tôi được một ông chủ báo mội lần ngồi cho biết lòng bức bối của ông, vì ngày hôm ấy một tờ báo bằng ngày đã đăng một tin quan trọng ở một tỉnh xia mà báo ông không đăng. Ông ta phao náo: « Tôi rõ khờ quá! Cái tin này người ta có gửi về cho tôi, mà chi tiết còn dài gòng, tì mỉ hơn nhiều, thế mà tôi bỏ đi, tưởng là không đáng đăng. »

Mà sự thực thì cái tin ấy không đáng đăng một tí nào. Có gì đâu, hai người đàn bà cãi nhau, chửi nhau, rồi chửi họ bênh họ đánh nhau bị thương. Có thể thôi.

— Co thể thôi, lời ông chủ báo bằng

ngày, nhưng đọc giả sẽ so sánh, sẽ đổi chiều mấy tờ báo bằng ngày và sẽ cho rằng báo của tôi ít tin tức hơn tờ báo kia.

Tin tức cười lám. Nhưng cũng an

Hanoi...

36 PHÒ

PHỞ là một thứ quà thật đặc biệt của Hanoi, không phải chỉ riêng ở Hanoi mới có, nhưng chính là vì chỉ ở Hanoi mới có. Đó là thứ quà snoot ngày của tất cả các hàng người, nhất là công chức và thợ thuyền. Người ta ăn phở sáng, ăn phở trưa, và ăn phở tối.

Phở bán gánh có một vị riêng, không giống như phở bán ở hiệu. Các gánh phở có tiếng ở Hanoi đều được người ta đặt tên và tướng nhớ: phở Ga, phở hàng Cót, phở Ô Quan Chưởng, phở Cửa Bắc, v.v...

Bây giờ nhiều tài năng trẻ trong nghề phở mới nhộn lên, và trái lại những danh vọng cũ trên kia không chỗ; có công giữ được hương vị xứng kỳ danh nữa. Có người nào thử chịu khó đi khảo nếm lại một lượt xem sao? Một vòng quanh Hanoi bằng vị phở, chắc có lẩm đùm mặn, chát, chua, cay đấy.

Nhưng có một nơi phở rất ngon mà không mấy ai nghĩ đến và biết đến: ấy là gánh phở trong nhà Thương. Trong nhà thương vốn có một bá bán các thứ quà bánh ở một gian hàng dựng dưới bóng cây. Chỉ quyền bá bán hàng đó là quyền riêng của nhà bà, có từ khi nhà thương mới lập. Bà là người ngoan đạo, nên tuy ở địa vị đặc biệt đó, bà cũng không bắt bì mọi người và ăn lãi quá đáng. Thức gì bà bán cũng ngọt lành, giá cả phải chăng. Nhưng gánh phở của bà thì tuyệt: bát phở đầy đậu và tươm tất, do hai con gái bà làm, trông thực muốn ăn. Nước thì trong và lúc nào cũng nóng hổi, khói lên nghi ngút. Rau thơm tươi, bồ tiêu bắc, giòt chanh cõm gắt, lại

XA GẦN

Trong một câu cho có chuyện :

— Ông cần gì, ông đã có nhiều tin khác kéo lại.

Ông ta buồn rầu đáp :

— Nhưng về vùng xảy ra việc đánh nhau kia, thế nào báo họ cũng bán chạy hơn báo tôi vài chục số. K.H.

Chi tiết

Những chi tiết của một tin bao giờ cũng quan trọng đối với đọc giả. Chính cái tin vật ấy thi không cần quan trọng. Một việc lường đảo chẳng hạn thi ngày nào chẳng có, đọc giả nghĩ ngay thế khi nhắc thấy cái đầu đề, chắc tại nhận tiền rồi không nộp hàng, hay vay nợ chưa trả đã thế bao

rằng đã trả rồi mà chủ nợ không giao lại, vẫn nợ. Nhưng cái tin ấy dài những gần một cột báo; đọc giả đoán ở trong tất có nhiều chi tiết lát lèo, oái oăm, nên vội vàng phải đọc và, y như rằng, phải lấy làm bằng lòng.

Vì người lường đảo là con ông bà X..., có dính cơ, có điều sẵn, là chau gọi ông cù Y... là cậu, ông cù này thơ tu lõi lạc, lại là chau gọi bà B... là cô ruột; bà này có một người con gái năm nay mười tám tuổi đã bỗn nãm mất một dạo, việc mà « bản báo » đã tóm tắt thuật trong một số báo gần đây...

Chưa hết. Việc lường đảo, nghe đâu có dính lia với cô M... Cô này là con ông bà N..., trước có vay ông bà X... một món tiền một trăm. Rồi kè một tràng « chiết » về cô này...

PHU'Ò'NG

điêm thêm một chút cà cuống, thoảng nhẹ như một nghi ngờ. Mả nhân tâm tùy thích, nhà hàng đã khéo chiều: ai muốn ăn mờ gầu, có, muốn ăn nạc, có, muốn ăn nửa mờ nửa nạc cũng có sẵn sàng.

Cứ mỗi buổi sáng, từ 6 giờ cho đến 7 giờ, — chỉ trong quang ấy thôi, vì ngoài giờ là gánh phở hết —, chuông quanh nồi nước phở, ta thấy tụm năm tám ba các bệnh nhân dân ôn và dân bà, các bác gác san, các thầy y-tá, và cả đến các học sinh trường Thuốc nứa Chứng ấy người đều hợp lòng trong sự thường thức món quà ngọt, nâng cách ăn phở lên đến một nghệ thuật đáng kính.

Từ khi hết bệnh ra khỏi nhà thương,

Những chiết. Đặc giả người minh là những hàng người nhàn rỗi lâm nhào rỗi quá, nếu không có nhiều tin vật với những chi tiết dài dòng cho họ coi, họ sẽ tiếp ba đồng xu bỏ ra « mà chả có quái gì để đọc ».

Chỉ là một điều: sao những người nhặt tin tức cho báo bằng ngày không biết bịa đặt ra những chi tiết? Phải chăng họ kém tưởng tượng?

Nhưng biết đâu họ đã không bịa đặt ra nhiều rồi mà mình không lưu ý tới?

K. H.

Người ấy bị giết đây

MẤY hôm trước chúng ta đã đọc ở các báo bài : « Chết chết xe lửa, tự tử hay bị ai giết ? » Đó là một câu hỏi mà trong số báo mấy hôm sau nhả làm bài đã trả lời: « Theo cuộc điều tra của chúng tôi, thì vụ này chỉ là một vụ tự tử. Vì người ta còn nghĩ được một cuốn nhật ký... của người bắt bệnh. »

Cuộc điều tra của các ông biết, đâu không sai, vì theo cuộc điều tra của chúng tôi, thì cuốn nhật ký kia kể giết người đã mạo ra đấy. Chúng cứ rõ ràng lắm: trước hết chữ viết không phải chữ viết của người bắt bệnh. Lại điều này: trong túi áo người bắt bệnh

có cái một cái bút chì, thế mà chữ trong nhật ký lại do một quả bút máy viết ra... v.v...

Cứ điều vào ấy và thêm nhiều « chi tiết », cho thực nhiều chi tiết vào một tờ báo bằng ngày có thể cướp độc giả của bạn đồng nghiệp dễ như bỡn.

K. H.

người viết bài này không được nếm cái vị phở đặc biệt ấy nữa. Lắm lúc nghĩ đến cứ muốn già minh ốm lại để được thường thức lại vị phở nữa. Hay, ich kỷ và phải lẽ hơn, mong có người bạn nào ốm nằm nhà thương đê mình có cơ vào ăn phở từ sáng sớm.

Cùng một thứ quà nước và mặn như phở, Hanoi còn có hàng mì và mặn thần. Hai món này chắc hẳn là món ăn của người Tàu, cho nên hễ người Tàu làm thì ngọt hơn, cũng như họ làm ngọt nhiều món khác.

Cái chí của người annam ta cũng khác: món quà bán thì cứ muốn bán cho rẻ và nhiều, thích thế đê siêu lòng khách, còn cái phầm có tốt hay không, không quan tâm đến. Cho nên bát mặn thần của người mình thi có đủ cả rau thơm, sà súi, đỏi khi mẩy miếng dồi, và một phần chia tám quả

THẠCH-LAM
(Xem tiếp trang 18)

CHUNG QUANH CÁI LẬY

Một cùi chỉ nhiều ý nghĩa

VIỆC một đám cưới không thành vì chủ rể không chịu lay dã xảy ra cách đây non một tháng. Đáng lẽ chúng tôi không trở lại nói lầm gì nữa, vì trong việc này, chỉ có một người chịu thiệt thòi nhất, là người thiếu oู (đã không những không có quyền tự định đoạt cho số phận mình, lại còn chịu thiệt vì lòng tự ái không phải chỗ của nhiều người khác).

Nhưng cái cùi chỉ phải lẽ của chú rể hôm ấy có một phương diện và một ảnh hưởng xã hội liên lạc đến chúng ta. — và cũng chỉ riêng cái cùi chỉ ấy thôi, còn những hành động khác trong buổi cưới ấy là công việc riêng của hai nhà trai gái, ta không cần và cũng không có quyền干涉.

Đó là một điều mà nhiều tờ báo tiếc thay, hình như không biết.

Trước hết, chúng ta phải ngợi khen cái chí quyết của người con trai, đã nhất định làm theo cái ý mà mình cho là phải; mặc dầu sự quả quyết đó đã làm cho anh không lấy được vợ, và chịu sự chế trách của một phái người cõi hủ cũ muôn khu khu giữ lấy cái tục lạy nghìn năm.

Ở thời đại khác, ý nghĩa khác. Người ta bây giờ biết giữ gìn và quý trọng cái nhân cách làm người hơn, và bất cứ hành vi nào làm giảm cái giá ấy đi đều bị coi là hèn hạ. Sự « cùi đầu lên gối » trước một người khác, dù mình có kính trọng hay không, là một cùi chỉ không hợp với lòng tự trọng, và người con trai cương quyết trên kia đã không chịu minh tự già đổi đổi với mình đê làm vừa lòng mọi người khác.

Nhưng, đến đây, tôi dừng lại, ngạc nhiên vì đã làm một việc biện bạch thừa: bây giờ ai chẳng biết cái lạy là một tục lệ không hợp với nhân cách, ai chẳng đồng ý rằng nên bỏ? (Cho đến cả nhà vua cũng đã có dụ bỏ tục lạy, và lấy vái thay vào). Người ta đã đồng ý về việc ấy, trừ mấy nhà cõi hủ, tất nhiên, muốn bảo tồn những cái cũ, ...

Tuy vậy, tại sao, việc bỏ lạy hôm ấy đã gây nên nhiều mối dư luận xôn xao như thế? Xét kỹ, chúng ta

thấy rằng một cái cùi chỉ đơn giản ấy có nhiều ý nghĩa, và nên lên nhiều vấn đề quan hệ cho hôn nhân và cho gia đình.

Người ta trách rằng chủ rể hôm ấy, dã tự mình nói lên đê từ chối và phản đối việc lạy, và người ta cho thê là một sự vô lễ.

Cẩm một người con không được trình bày ý tưởng của mình trước mặt cha mẹ, ông nhạc, bà nhạc u? Họ hiểu vô lễ là không biết vâng lời, nhầm mắt vâng lời, và chịu làm mọi việc sai khiến, dù là việc có hại cho nhân phẩm của mình. Người ta lại muốn chủ rể lạy di cồn hơn là dám đường hoàng phắc lại ý tưởng của mình — (lời uôi nhạc lại, vì vè việc bỏ lạy, hai bên nhà trai gái đã thỏa thuận từ trước) — nhắc lại trước cái « thề diện » của bọn họ hàng, là những người đáng lẽ không phải chỗ của họ ở đấy, và họ nhiệt liệt « tu ái » vì chính họ biết họ không thiệt gì!

Người ta lại trách rằng sao chủ rể không cùi mặc áo thụng, vào đê vừa lòng ông nhạc, vì ông không cần lên gối xuống gối đâu, ông chỉ cần « cái lạy trong tinh thần » mà thôi. Đáp lại, chủ rể có thể trả lời rằng chỉ cái tinh thần trong sự lạy là cần nên tránh, còn sự lên, xuống gối có nghĩa lý gì đâu! Bằng lòng lạy trong tinh thần mà thôi, là bằng lòng lạy và công nhận sự lạy rồi.

Người ta còn bàn nhiều nữa... Nhưng người ta dây, người hiểu biết không cần đê ý đến. Cái dư luận ở xứ này đã nhiều lần tỏ ra vô can cù và chóng xoay chiều lầm rẽ, đê không cần phải quan tâm đến nữa.

Nhưng chúng ta chỉ buồn cười về thái độ của một vài tờ báo. Trong việc này, họ đã dành không bênh vực cái lạy — tuy vậy, chúng ta muốn thà họ can-dảm bênh vực cái cũ một cách mạnh mẽ, còn hơn sự rụt rè mập mờ của họ, — nhưng họ cũng chẳng dám khen ngợi người đã không lạy. Họ không có cái can-dảm bày tỏ ý của họ, chỉ rụt rè dò ý kiêng và đi sau dư luận của mọi người (tức là các độc giả).

THẠCH LAM

(Xem tiếp trang 18)

Đá có bán :

THỪA TƯ

tiểu thuyết của KHÁI - HƯNG — Giá 0p 60

CON CÁ THẦN

của HOÀNG-BẠO — Cuốn thứ hai trong loại Sách Hồng. Giá 0p 10

TIN TRONG TUAN LE

Việc Âu Châu. — Tại mặt trán Pháp Đức, thỉnh thoảng có những trận đánh nhau nhỏ; mới đây quân Đức có tiến công mấy trận khá quan trọng nhưng đều bị đánh lui.

Tại Na Uy, hai quân Đức Na đang đánh nhau to ở miền Narvik. Quân đồng minh đã tự tập ở miền bắc Na Uy và sẽ từ đó đánh xuống.

Anh và Pháp tam không cho tàu qua Địa trung hải, vì thái độ Ý chưa rõ rệt. Các tàu buôn Anh Pháp sang Viễn Đông phải đi đường Phi Châu và như thế sẽ chậm mất chừng 15 ngày. Quán đồng minh đã tăng thêm lực lượng ở Địa trung hải. Nỗi tinh thế không yên thi Mỹ cũng cấm tàu buôn qua lại đây.

Tây ban Nha, Ai Cập và Thổ vẫn có thiện cảm với Pháp.

Việc Trung Nhật. — Quân Nhật đang dựng nhiều chiến lũy tại phía bắc Quảng Đông. Ướng tinh Vệ tại đang lập thành Chính phủ Quảng Châu. Nhật vừa đánh úp Tứ Xuyên bắc lân; hòn vào quân Nhật chia đường đánh dồn Hồ Bắc tại khắp mặt trận, và chia theo ba đường đánh vào Hà Nam,

Cấm mua bán ngũ bông định. — Kể từ 1er Mai trở đi, các nông giá không được bán ngũ bông, và cấm không ai được mua ngũ bông của họ, bằng bất giá bao giờ giá của Chính phủ đã định.

Kiểm soát nông sản xuất cảng. — Kể từ 1er Mai, cán thứ nông sản Đông Dương như bò tiêu, dừa rào, dừa thau dừa, sơn, v.v. muốn đem xuất cảng đều phải tính qua Sở Kiểm soát nông sản. Chỉ những nông sản xét ra hợp lệ mới được bán rangoài.

Bến Sáu kho. — nay mai chỉ coi có giấy phép chia số mặt thám cấp mới được vào, vì phòng thương mại muốn tranh cho những hàng hóa ở ngoại quốc tới bến-phòng khỏi bị mất trộm

Lương-thông ngôn lính thư. — Các công chức tình nguyện sang Pháp làm thông ngôn lính thư chỉ được ăn lương từ 1 đồng đến 14.50 một ngày và khi bắt chiến tranh lại được bồi về ngạch cũ của mình.

Khuếch trương nền học. — Chính phủ sẽ lập tại rìa Cao-đẳng Hanoi một ban day lấy bằng Cao học tư pháp (Profil Pri è), để sinh viên biến xứ biến thảo các việc tư pháp, hành chính và quang lục của xứ mình.

Bỗi ! mặt trời đang tắm kia kia !

LU'Ô'M LĂT

Năm 1940, thời kỳ oanh

Hiết của nước Pháp.

NHỮNG điều tiên tri của ông Maurice Privat, in thành sách ngày

19 Aout 1939, cho ta hay những sự kiện bộ lụa lùng của khoa bối sao. Nhữngh người không hâng cả tin cũng khai công nhận rằng cái « cuộc chiến tranh lố lăng » ấy, như lời Dorgeles nói, ông Maurice Privat đã đoán được

tất cả các điểm quan trọng : Trận phong ba nỗi dậy ở Ba-lan (những trang 19-25), — Ha lệnh lồng động binh (trang 20), — Pháp và Anh sẽ liên minh để khang cư và sẽ tránh được cái tai hại (trang 28), — Cuộc mưu hại vua Lô-ma-ni (tranh 40) (ô g lồng lý nội cá: bi ám sát). — 11 Novembre, tình thế yên tĩnh sau một trận nhốn nhao dữ dội ; (ngay mà Hitler bỏ dự định xâm chiếm Hà-lan (trong 177)) —

Tháng O-lobre Hà-lan lo sợ bị xâm chiếm tháng Novembre trở lại yên ổn. — Cuộc liên kết của vua Léopold III và hoàng hậu Wilhelmine (những trang 181-182). — Chính sách nước đối của nước Nga (trang 183). —

Cuộc liên minh Anh, Pháp và Thổ (trang 189). — Việc bán phà lầu Athénia (trang 189).

Chúng ta coi đó thi những việc quan trọng trong cuộc chiến tranh này ông Maurice Privat đã tiên tri và chỉ riêng mình ông đoán trúng sự thật. Vậy sau những bàng cờ ấy, ta

có còn thể chối cãi sự ích lợi của cuốn sách la lùng kia với những điều chỉ dẫn rõ ràng về cuối năm 1939 và về năm 1940 không ?

(Grignoire)

Gặp gỡ

O, Irlande trong một miền gần Kil-lane, một cái đèn nhỏ phía trước có khắc chữ : « Hãy yêu kẻ thù của anh ».

Và gần đối diện cái đèn ấy, trên còng hõi quán của Hội giữ gìn tiết độ (Club de tempérance), người ta thấy cái biển này : « Kẻ thù của anh, ấy là rượu ».

Thật là một sự gặp 10 lụa lùng.

(A. V.)

Nguyên do của chiếc mũi xoa đầu tiên

TRƯỜNG kia những mũi xoa đầu tròn ;

cái bình dâng của nó ngày nay là do ở một đao sicc lnb của vua Louis XI i rằng : « bê dài 1/2 mũi xoa phải bằng bê rồng ». Nhưng nguyên do cái miếng vải nhỏ ấy tự đâu ?

Cách đây trăm năm, một người dân bà ở Venise một bữa kia nảy ra cái ý kiến hay ho và thiết thực là cắt ở tẩm lin ra một miếng vuông rồi viền bằng dentelles và đặt tên là Fazzoletto.

Vậy nước Ý là nơi sinh sản ra cái mũi xoa bỗ túi, chẳng bao lâu vượt qua dãy núi Alps và tràn ngập đất Pháp.

(D. I.)

Nền văn minh cổ ở Mỹ

HÀNG mấy nghìn năm nay, nước Lucas, ở Pérou ngày nay, là một cường quốc và tới một trình độ văn minh rất cao. Hiện nay ở đây còn có nhiều di tích khiến khách du lịch lái say mê vì lý bửu của lục địa lón của Nam Mỹ.

(D. I.)

Nói thêm về cây súng

« Grosse Bertha »

NHỮNG tài liệu của bộ chiến tranh Hoa Kỳ cho ta biết những điều sau đây về cây súng « Grosse Bertha »

xã

trên 100 cây số tối. Theo những tài liệu ấy thì Đức đã đúc bảy khẩu Bertha trong thời kỳ Ám chiến, còn ba khẩu nữa mới đúc xong khi Chiến chiến.

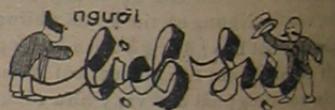
Cây súng ấy nặng 145 tấn và bắn nhanh đạt nòng 120 cản và dài 42 thước. Tầm xa của súng Bertha là 120 cây số ; súng ấy có thể bắn được 50 phát.

Súng Grosse Bertha chế theo kiểu súng 380 ly của bảy quân, sửa đổi là Lòng súng chia làm hai phần ; phần dưới đốc súng dài độ 28 thước và phần trên độ 6 thước.

Cây súng có thể thả ra làm 20 phần đe vận tải bằng xe lửa.

(A. V.)

M. dịch

Ăn uống

(Tiếp theo)

RUỢU dọn đưa lên về phía phản, và người hồn bàn nên nói lên các thứ rượu cho khách biết. Món ăn gì cũng nên đưa mời hai lần, dù rằng lần đầu khách từ chối. Còn các thứ rượu quý, không bao giờ nên giớiдвиг cốc.

CÁC thứ rượu nào dọn lên cũng phải theo nhiệt độ của thứ rượu ấy, nghĩa là rượu trắng phải thật lạnh, rượu Bourgogne mát ; còn những thứ rượu Bordeaux phải đem để trong il nhất là một giờ đồng hồ.

SAU khi ăn lõm, cao, người ta đưa những bát nước nóng lên. Những bát ấy, thường thường là pralé, đựng một thứ nước đậm đặc trong có dề mật khoanh tranh cho thơm.

(Còn nữa)

THÈ HUNG

**RECUÉIL DE PROBLÈMES D'ARITHMÉTIQUE
D'ALGÈBRE & DE GÉOMÉTRIE AU DIPLÔME**
(avec solutions raisonnées)

par PHÓ-ĐỨC-TỔ et VŨ-LAI-CHƯƠNG
PROFESSEURS AU LYCÉE DU PROTE CIORAI

PRIX 0,80

Frais d'envoi recommandé 0,50

Librairie VĂN-LÂM, 33 Bd Francis Garnier, Hanoi

Préparation au DEPSI et au Brevet Élémentaire

par BOAN-NÔNG - NGUYỄN-LÂN - NGUYỄN BÌNH-THÚY

Professeurs au Lycée Khải-Định — Hué

Avec la collaboration de plusieurs Professeurs des Institutions publiques et privées Recueil de compositions françaises, de dictées avec questions et réponses, de problèmes de géométrie, d'arithmétique, d'algèbre, de physique et de chimie, sujets donnés aux divers examens, à l'usage des élèves de 7ème et 4ème années des Ecoles primaires supérieures et des candidats au DEPSI et au B.E.

Prix de vente

(ou contre un envoi de 0,40 en timbres — postes).

Conditions avantageuses pour les libraires

LIBRAIRIE HƯƠNG-GIANG

21, Rue Paul-Bert, 21 — Hué

Op. 35

TRÔNG TÌM

Cách đây hăm nhăm năm

Khi người Đức bản thành Paris

(Tiếp theo kỳ trước)

Trái dạn hôm
Vendredi saint

TUY THẾ, CŨNG VẪN NHƯ CÁI trướng hợp ấy, cái súng mìn giấu một địa vị rất lớn, và kinh thành Paris phải chịu một cuộc thi nghiệm dữ dội, song không vi thế mà mất nhanh khí và cao dâm.

Hôm Vendredi saint, một trái dạn rơi xuống giữa nóc nhà thờ Saint Gervais. Bị tráng chõ pham, mái xut xuống dần tia đòn, hòn áy đồng hơn mọi ngày, đe chết chưng một trăm người, phao đồng là đầu bả. Đó là một trong những công trạng cuối cùng của bộ pháo thủ Đức về một thứ súng không có một chút ích lợi gì trong píép dụng binh.

Nhiều khẩu « Bertha »

Trong khi áy thi những nhà chuyên môn Pháp chẳng chậm chẽ để tìm ra đích xác rằng Đức có đặt nhiều cây súng kiểu áy đe bắn tới Paris.

Vì có một trong những cây súng Bertha lớn áy bắn từ một chõ ở Laon, cách kinh thành 120 cây số, nhưng bị phi công của bộ hàng không chiến tranh Pháp tìm thấy và không hoạt động được nữa vì bị những súng lôi của Pháp bắn phá.

RESTAURANT

— Cơm thử bánh mì hôm không?

— (trứng bầm bùn, rất nhiều).

— Thế khi nào hết, tôi sẽ lại vào ăn.

(Dimanche Illustré)

T. Miễn dịch

Một cây súng khác đặt ở Fère-en-Tardenois, cách chõ bắn pha chừng 80 cây số; nhưng quân địch phải vội vàng mang rút lui về trong một cuộc tiến công có thắng lợi của Pháp, vào tháng Jalllet sau đấy. Sau hết, cây súng thứ ba, đặt ở Ham, cách chừng 100 cây số, quân Đức cũng phải vội mang rút lui ngay.

Không xứng với
cái xác lớn ấy

Sự gắng sức đó của quân địch, khi áy bị cảm dỗ bõi, cái tình cách vừa lớn lao vừa phô trương của công cuộ, không có một hiệu quả gì đối với tinh thần của dân chúng thành Paris. Cứ như công dụng của nó trong phạm vi chiến thuật, thì lẽ tất nhiên là không có giá trị gì. Thành thử áy chỉ cù đãi tiền và đáng sợ áy trở nên một khi giới không có hiệu quả gì mà chỉ đe lại — cộng với bao nhiêu chiến cù khác — cái kỷ niệm một cuộc chiến tranh tàn bạo gây nên bởi một dân tộc vô nhân đạo và không có qua một chút tri giác về tâm lý.

Chiến tranh triệt đê và
tâm hồn người Đức

Lại một lần nữa, người Đức đã nhận xét theo cái tình tinh riêng của họ, với cái tri giác vốn sẵn có về sự gõ la và cái ý muốn mang đến cho kẻ địch cái mà họ đã gọi là « chiến tranh triệt đê ». Nhưng cùng sự triệt đê, sự thất bại đã đến với họ.

Tuy thế chúng ta cũng đóng tiếc rằng sau cuộc thất bại triệt đê áy đã không kể tiếp một sự am hiểu tâm hồn người Đức rõ hơn, cái tâm hồn đã bắt chúng ta ngày nay phải gắng sức một cuộc kháng chiến mới kia.

Và ngay từ bây giờ chúng ta hãy nghĩ đến những cách mà cái bõn phận thiêng liêng hơn hết của chúng ta truyền cho sau khi thắng trận, để khước một lần cuối cùng cho Âu-châu, và khắp cả hoàn cầu nữa, nỗi gồm sự một nước Đức dã man, không thành thực và chỉ có một mộng tưởng là gieo rắc sự kinh khủng và cái chết..

(Dimanche Illustré)

NGÀY NAY NÓI CHUYÊN

Trung Trực, Hanoi. — 1.) Trẻ con không theo đúng được kỷ luật một bài thể thao, vông cho chúng vận động cách nào? Có phương pháp thể thao nào thích hợp cho đám bá?

— Người lớn dạy thì phải theo đúng kỷ luật chứ. Cho chúng nó chạy, nhảy & chỗ rộng rãi cũng được nhưng ở nhà què thi mới tốt, ở thành phố ít nhà có sân vườn rộng rãi. Dù sao dù chúng nó vận động thân thể hơn. Cần phải đúng giờ và đều đặn.

2.) Ái tráng gá sống có ích lợi gì không?

Người thế nào thi nên ăn ái tráng gá sống?

— Ăi sống hẳn không bằng dáng trong nước sôi. Ai ăn cũng bõi, trừ khi da dí dày thi không nên ăn.

Viết Hồ, Chazodoc. — 1.) Một người vợ không được như ý chỉ có thương, mà không có yêu, đã có con rồi, bây giờ muốn trong gia đình hòa hợp, thi phải làm thế nào?

— Biết thương vợ, là đã cho gia đình hòa hợp rồi, còn phải làm thế nào nữa. Thương nhau và hiếu nhau, bồ là điều gáy được hạnh phúc.

2.) Một người bạn vỗ giáo dục, mình đã làm mà chơi với họ, bág giờ muốn xa họ bằng cách em đem khỏi mắt lóng, làm cách nào?

— Cứ tự nhiên em đem mà xa họ, có khô gi. Từ chối sự chơi bời đi lại với họ.

Nguyễn Chí, Huế. — Từ Hanoi vào Huế tôi có gặp một người dân bà trên lầu, Ban già trót rái thân mật, tôi yêu người ấy ngay. Tình yêu đậm ngọt như thế có hại gì không? Tôi có nên yêu như thế không? Tôi có nên đi tìm người ấy để thân không vì người ấy hiện giờ đang ở tại Huế?

— Tình yêu đậm như thế có thể sâu xa và bền vững được lắm. Nhiều nhà vẫn lại cho rằng đó mới thực là tình yêu. Shakespeare, một danh sĩ người Anh, đã nói: « Kẻ nào không yêu ngay lúc đầu tiên thấy nhau, kẻ đó không yêu bao giờ cả. Người Pháp gọi tình yêu đậm ngọt đó là tiếng sét (coupe de foudre). Còn sự nên hay không thi ông tự hỏi ông, và nếu ông yêu thật thi không bao giờ phải tự hỏi như thế cả.

Cô Bích Liên, Nam Định. — Bối trai gá yêu nhau tha thiết, họ đã trao đổi tình yêu và đã cho ra đời một đứa con (nhưng đứa con đó phải dấu một nơi) muôn tránh khỏi miệng tiếng nêu bố mẹ không thể đe họ lấy nhau. Vợ đón bén có thể eur vung qua dư luận mà đường hoàng đem con về mà lập gia đình không? (Khốn nỗi người con già lại là cháu gọi người con gái bằng di họ).

— Kè tình thế cũng hơi gay go. Nhưng

nếu là dì họ thi cũng có thể lấy cháu họ được. Dù sao, đưa nhau đi lập riêng gia đình thi vẫn hơn. Mì chí có cách ấy là ổn thỏa. Hai người sẽ yêu nhau và cha mẹ đôi bên sẽ tha thứ, nhất là thấy mình sung sướng và không phiền lụy đến nhau nữa. Cần nhất: lập thân, lập gia đình.

N. V. T, Hanoi. — Còn đang đi học mà muốn xuất sắc về quốc văn thi phải làm thế nào? Nên xem các sách cũ điện hay các tết tháp mới? Có cần phải học chữ Hán hay không?

— Phải tập viết — phải xem rộng và suy nghĩ nhiều, và nhất là thấy thi b viết. Bên ta các sách ít lắm, có thể xem hết cả được: cũ lão mới. Biết chữ Hán rất i h lợi cho cách viết văn, nhưng không phải là một sự cần phải có. Hiện giờ còn đi học, ông cứ đọc và xem nhiều di đà.

Nguyễn Thị Liêm, Huế. — 1.) Muốn tập cho thân thể cao lớn, nên chọn quyền cách thi nào cho có hiệu nghiệm hơn cả, ol ve loại ấy có nhiều quyền khác nhau. (Còn này Ngày Nay đã trả lời một lần rồi, nhưng ol ve đây không bán quyền ấy).

— Tốt hơn hết là nên nhờ người thao khoa thể dục chỉ bảo cho. Sách nào và cách nào cũng tốt, nhưng vận động vẫn lười biếng thi cũng chẳng ăn thua gì. Có người bắt buộc và chỉ dẫn cho thi minh tập đúng và không lười đe.

2.) Làm thế nào biết được một thiếu nữ / nữ học sinh chẳng hạn yêu mình, và muốn tỏ tình yêu với người ấy thi nên làm thế nào nếu mình quá đát dát (timide).

— Nếu mình dứt đít thi nói cha mẹ bồi người ấy cho mình làm vợ; nếu người ấy nhận lời làm vợ mình thi chắc chắn người ta yêu mình đấy.

Mele Tường Văn. — Đang tuổi dậy thi người ta (bất cứ trai hay gái) làm thế nào cho dục tình bớt sói nòi để tránh khỏi mae oto những nốt xấu đe taea?

— Lúc nào cũng nghĩ đến sự đê tiện của thời xanh và nhớ rằng những khoái cảm đê gợi có hại rất lớn đến sức khỏe, thông minh và tinh nết của linh. Tránh những ván thương khiêu dâm, những tranh ảnh lõi lò và những lác: nói chuyện sống sướng. Châm chỉ làm công việc bõn phận và tim sách ham mê công việc đê khói có những lúc nhân hả. Theo bằng ấy cách vẫn chưa thấy bớt sói nòi thi nên bắt chước những quan lính tại ngũ ở bên Pháp: uống rượu vang trong cõi pha thuốc bromure.

Muốn đẹp

Một cuốn sách chỉ dẫn một cách đầy đủ những phương pháp làm cho người đàn bà trở nên đẹp.

Không làm quảng cáo riêng cho một thứ phẩm súc nào, sách này dập rành rọt những cách làm cho da tươi và nhõ, lồng mì dài và cong, vú nở, minh thon, chữa hôi mồm, hôi nách, chữa chứng cờ, cách lập thiêng để giữ cho thân hình được cân đối v. v. .

Giá mỗi cuộn 1p.00. Ở xa gửi lanh hóa giao ngan

Bán tại:
DAO - LAP
97, Phố Hàng Gai - HANOI

Thuốc đau mang óc gia truyền Thượng - Đức

NHỮNG NƠI CÓ BAN
THUỐC NGỦI.

Hanoi : 15 Mission/gần nhà thờ lớn
Haiphong : 37 Paul Doumer

Hadong : 25 Nguyễn-Hữu-Đỗ và 34
Duvalier.

Phutho : 14 Rue de la Gare

Hoa-Binh : Lâm-khé,rue Phuong-Lâm

Vì có bệnh đau mang óc, nay nghe lời ta mà thực tìn thuốc Annam cũng có phương hay hoa thuốc khác, vì nếu mắc bệnh đau mang óc mà muốn khỏi chết, thì chỉ dùng thuốc. *Đau mang óc gia truyền THƯỢNG-ĐỨC* là khỏi ngay. Thuốc này đã cứu được hàng vạn vạn người, trước khi dùng không còn lo ngại gì là thử thuốc không công hiệu. Những người bị cảm hơi ngõ là bị đau mang óc dùng thuốc này chỉ 15 phút khỏi hẳn. Thuốc ban mồ: phong 0p 30, một hộp bốn phong 1p.00. Thuốc ngủi 0p.16 một lọ. (Tại phòng thuốc THƯỢNG-ĐỨC ở 15 Mission Hano, và 37 Paul Doumer Haiphong có biển khung thuốc ngủi cho các người qua lại muốn dùng ngay). Ở các nhà ai đứng đại-ý ban thuốc đau mang óc cũng có thuốc ngủi để biến cho khách nang. Ai muốn dùng xin viết thư về ngay và để cho : THƯỢNG-ĐỨC là Mission Hanoi.

VĂI MÔN THUỐC HAY KHÁC

BỒ-PHÒI: Dùng chữa các bệnh ho lâu năm, và sê phòng bệnh lao rất công hiệu. Giá 1p.00 một hộp.

TUẤN-BỒ HUYẾT-HẢI: Chữa các cô các bà máu xấu, kinh không đều, hanh kinh đau bụng, người cao sáu gày còi, ra khí hư, chỉ uống một hộp thấy đỡ. Mỗi hộp 1p.50, nếu muốn dùng thử một hộp xin tính giá đặc biệt 1p.00.

KINH-TIỀN LỤY-TIỀN: Chữa thận hư, liệt-dương, tinh khí bất cỗ, giao hợp không xuất tinh. Mỗi hộp 1p.00.

LIELU HOA HOÀN: Dùng chữa bệnh lâu, 0p.50 một lọ. Nhẹ 2 lọ nặng 4 lọ, chữa khỏi không khỏi sẽ được hoàn lại tiền, giá từ 8p.00 đến 30p.00.

THƯỢNG-ĐỨC

15 phố nhà Chuong (Mission) — Hanoi

ĐẠI-LÝ:

HÀ-ĐỘNG: 25 Nguyễn-Hữu-Đỗ, và 24 Duvalier (trước cửa cao) **PHÙ-**
THO: 14 rue de la Gare, **HÒA-**
BÌNH: Hiệu Lâm-khé phó Phuong
Lâm, **HAIPHONG**: 37 avenue Paul Doumer, **BẮC-NINH**:
Vĩnh-sinh 164 Rue Tiêu-an, **HẢI-**
DUONG: Quang-Huy 25 Maréchal
Foch, **NHA-TRANG**: Nguyễn-Đláh-
Tuyet Tailleur, **THÀNH-HOA**:
lôai-Lei 72 Grand rue, **HUẾ**:
Tranh-niên 43 Rue An-Cựu, **TOU-**
RANE: Lê-công-Thành A. du Musée.

Y ĐTƯỢNG ấy ra trong óc Phiên từ bao giờ? Anh ta không biết. Nó đến lặng lẽ như không, êm thầm và kín đáo. Bất thình linh anh ta thấy nó. Lúc nhận ra thì nó đã rõ ràng, biến nhiên như một lẽ không thể nào cãi được.

Phiên đã cố tìm nguyên ủy, như lần một mỗi chi rồi, mà không xong. Trong mớ ý nghĩ phác tạp của anh, Phiên thấy có một chỗ không thể nào tách-bỏ được, vì ý nó già nhập ý kia như những rễ cây chằng chịt mà cài vào cũng có thể tưởng là rễ chính.

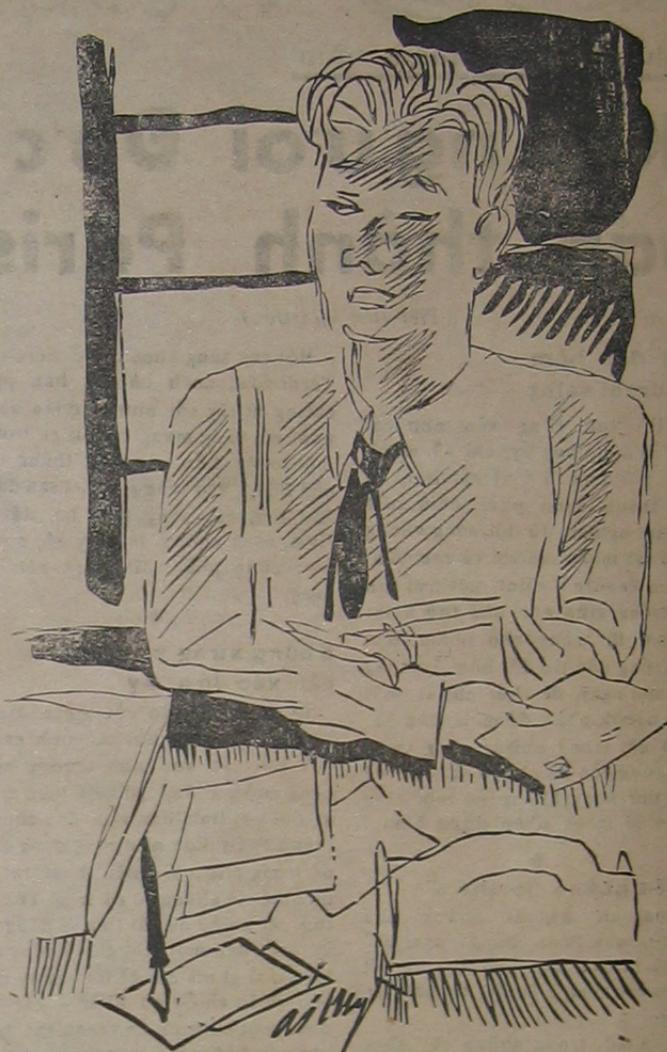
Sau cùng Phiên chịu, không phân tích nữa. Anh coi cái ý muốn di xa của anh như có dã từ lâu, dã thường từ khi anh bắt đầu thấy mình trơ trọi ở trên đời. Sở dĩ anh chưa nghĩ đến chỉ vì chưa có dịp do thời.

Đi xa đi! Tuổi Phiên còn trẻ. Anh ra làm mới được ba nam. Không phải cái buồng giây chặt hẹp ở trên một tang gác pau Thông sứ nay sẽ lưu luyến anh đâu. Lưu luyến? Đòi với nó, anh có cảm tình gì! Từ ngày phải khuynh cuộn dời vao cái trong rộng của những con ván, cái nnacet nhéo vô cung của những con sò kè toàn, Phiên van coi nó là cái mô chon những noai bao thiều niên xưa. Ba lá kè sinh nnai, và chỉ là kè sinh nnai, thi ở đâu ann co cần cui?

Đi xa đi! Ông chân trời kia, ngoài vùng những mai nha và những chom cay ngàn lăm mai của anh, có những non song da may ngàn năm tồn tại nhưng đối với anh là mới mè, có những người và những cao lấp lùng nhưng biết đâu sẽ không hợp với anh nôn? Tuy không phải một khoach giang nô, cat được chân là « theo tiếng gọi của thiên đai » như người ta nói trong ideo tuyết, nhưng mỗi ngay lần giờ những con đệp gửi đến tay anh, Phiên vẫn coi dịp ngầm nghĩa những cảnh tem knac kiều, mang dấu tên của những đất xa xôi khiến cho anh mơ mang,

TRUYỀN NGÂN của HƯỚNG-MINH

ngãy ngợi.

Đi xa đi! không ai ngán cản Phiên đâu. Anh là kẻ không già dinh Song thân anh kế nhau sớm mất, hình như như định ý thả anh đổi chơi với đời từ thủa trai đào chưa cắt. Trời phú tính cho anh sớm khôn, anh lớn lên, anh học nhiều và anh khóc cũng nhiều. Gia tài anh có ít từ diền, nhà cửa, những người trong họ, sót mướn thương vay, đã dở khéo hết của anh. Nhưng anh

không tiếc. Anh cũng không oán hận. Anh đi tìm kẽ lập thân và đã tưởng từ đây có thể yên ổn sống. Nhưng chút công danh nobo mọn anh lập nên ngờ đâu lại gọi những con thiên thần cũ, những khách nợ của đời anh. Họ trở lại, cười với anh như trước kia không có sự gì, yêu mến anh như chưa từng bao giờ thấy. Anh buồn. Anh lại khinh và giận. Anh không thể nhìn bao hộ dưng nên coi anh là con trai nữa. Thế là những nguồn thù oán khơi ra, những nọc ghét ghen chung đúc lại, cùng nhau phổi hợp để phá tan mọi công cuộc của Phiên. Anh tin ai, anh yêu ai, anh rắp việc chi, anh đi đâu, nơi nào anh cũng thấy một sức ám hại ngầm ngầm làm anh chán ngán.

Bây giờ Phiên không mong ước nữa, không tha thiết nữa. Lòng anh khô đi như đôi mắt anh đã lâu không còn dấu lệ. Bây giờ, nếu có cái anh muốn hơn hết cả, cái ấy là gì.

Đi xa đi! Đi cho thoát bần không khí mà những người không

CÁC NGÀI MUỐN DÙNG :

CHEMISSETTE

MAILLOT DE BAIN

PULL'OVER LAINE

Xin tìm cho được áo có dấu hiệu

Cécé

Vì áo đó toàn toàn, đẹp
và dùng được rất bền lâu

cảm tình đương cùng thở với anh. Phiên muốn đem nái non và ră biển khơi ra gần cách anh và ho. Anh muốn nhường trời mây mờ là mang lại cho anh cái êm dịu của lồng quên.

Phiên ra đi sẽ không vướng một mồi tình nào hết. Không có một mẹ già đứng trên ngưỡng cửa nhìn theo, không có một người chị năn nỉ cản ngăn. Đến một bàn tay xinh níu áo và một khẽ mắt tuôn hàng lênh khêng không.

Anh ra đi, lòng sẽ nhẹ phay phay, không có chí phải ân hận, không còn chí để tiếc thương. But gót viễn du, anh sẽ thấy tim rửa sạch, tâm hồn anh mở ra đón lấy sáng tươi của những mơ mè. Đì tức là giải thoát.

Những ý tưởng ấy xoay vần trong óc Phiên, không biết bao nhiêu ngày. Có hôm anh ngồi cầm bút trong buồng giấy, trong một cái lò chim sơ sác ở ngọn cây bàng, những cành khảng khía, trại lá rụng qua cửa sổ trên nền trời xám ngắt. Những con chim đã bỏ lò vì mùa đông lạnh. Gió mưa đã làm rá rời những cuống rơm và những cành khô nhỏ rơi vương chung quanh. Dầu sao, nơi èm ám cũ của những con chim đã ở đó cũng có cái lịch sử yên vui của nó.

Tuổi rồi, một buổi, già như vò tinh, Phiên bỏ lèn người đồng nghiệp đang tòng sự ở Quảng-châu-vân. Anh hỏi ca tinh cảnh gia đình và cái cơ dã lam cho bạn sang bên ấy. Khi biết rằng do là một người bạn cũ, dù sang Quang-châu không bởi lý xin và đã có con sắp phải học đeo những trượng lòn ở Hà thành, Phiên khẽ gật đầu nói một câu thông thường khen người bạn sớm có con lớn, rồi anh lại yêu lặng ngôi nghỉ ngơi.

Thế là mỗi ngày hai buổi, Phiên bắt đầu mong người tuy phái đưa thư.

Cứ đến giờ người ấy ở sở bưu điện chính về, ôm nặng bên sườn cái cặp da cũ, phông cảng lên như bụng một con bò no quá, Phiên khong thè nào ngăn mình nhìn theo hắn ta từ lúc hắn mở cửa bước vào buồng giấy. Từ phút ấy, mắt Phiên sáng lên vì hy vọng; tái cả giác quan của anh dồn hết vào sự nghe ngóng, đợi chờ. Đã hơn một tuần lễ nay, cuộc sống của anh chỉ thu vào mươi phút linh hoạt đó, còn thời giờ khác không đáng kể.

Người tuy phái theo lệ thường bao giờ cũng đi thẳng đến bàn một bạn đồng sự của Phiên, để cho người ấy ký nhận công văn xong rồi hẵn mới lục đến những thư riêng phát cho từng người.

Mỗi cử động của hắn bấy giờ

quan trọng cho Phiên hết sức. Mặc dù anh cố giữ vẻ thần nhiên, mắt anh vẫn dâng dâm quấn lấy những ngón tay của người tuy phái, như thói thức nô lém mà cái thư phải có cho anh.

Nhung cái thư ấy không chịu đến. Trong nửa tháng, Phiên trông mong hoài, mỗi ngày thêm bão hòa với con dấu vuông mà anh đập mạnh trên những tờ công văn nhạt nhẽo. Một người si tình thật cũng không khắc khoải bồn chồn đến như anh.

Nhung rồi một buổi sáng, một buổi không có chí long trọng khác thường, bức thư kia cũng đến tay Phiên.

Thoát trong thấy, anh vội vồ lấy nó, mà quên cả cảm ơn người tuy phái đưa nó cho anh.

Nhìn tên mình và tên người bạn gửi thư ở Fort Bayard, in rõ ràng bằng những hàng chữ đánh máy sạch sẽ, Phiên mừng rỡ đến run cả các ngón tay. Anh lập cập xé cái phong bì. Nhung xé được nửa chừng, anh bỗng ngừng tay lại. Và anh mím cười. Anh cười cái hắp lấp của anh

Làm chi với thế? Anh đã có thể đợi chờ bao nhiêu ngày đông đúc. Vậy bây giờ anh biết sau hay trước mươi giờ cái định hướng của đời anh, phong có hè chi?

Vốn có tính thắc mắc của những người sống nhiều trong tâm tưởng, bay bày ra những sự eo le để cho lòng thêm bối rối. Phiên mẩn trí bến lúe đọc thư để còn phỏng đoán và lo lắng thêm chút nữa. Như vậy, lúe biết cái kết quả mong mỏi, sự khói trả của anh sẽ càng tăng.

Phục ra thì suy tính vậy là Phiên đã chắc được toàn ý rồi. Người bạn ở Quảng Châu thế nào chẳng nhận, mà voi mừng nhân đổi với Phiên để về Hà-nội. Cuộc thuyền chuyền đó chỉ có lợi cho anh ta về cả mọi đường, — ấy là Phiên nghĩ thế, — thì không có lý nào anh ta từ chối.

Vậy Phiên sẽ đi Quang-châu.

Đi Quang-châu: Lời nói thật qua đổi thường: Đời bây giờ,

đi dì Tân-dảo, hay đi sang Mỹ cũng không si là, nhưng chỉ một sự đổi thay bao mười giang nghi định mà người ta trich cảng trong quan bảo, và tờ quan bảo ấy chẳng ai đọc lời bao giờ.

Đã đánh vậy, nhưng mười giông kia, đổi với Phiên, sẽ có biến lục như cái « già » lại trôi đời anh sang con đường khác. Tất cả tương lai, tất cả cái thanh hàn của những ngày xanh còn lại cho Phiên là ở mười giông ấy cả.

Đi Quang-châu! Phiên sẽ sưng sướng mà đi. Tri tưởng dã tể ra trước mắt anh một cảnh biển khơi biển với chân trời xa lấp. Anh lại thấy, như trong cuốn phim cắt đoạn, biến ra hình một cái tháp tầu trắng, một ống khói cao, một cầu thang hẹp, một hàng lan can sắt và cả cái nòm kẽm lớn đựng những quý vật của quê hương, trong đó có một tấm ảnh cũ của một người mẹ hiền. Gió thôi bay lật tóc, Phiên đứng một chỗ giữa boong tàu, nhìn những người tay tay trên bến. Những người ấy không nhìn anh và những chiếc khăn trắng nhỏ phất trong sương sớm cũng không rời anh. Phiên bút một hơi gió nhẹ, đưa mắt tròng theo một con tâng-diều bay là trên mặt sông. Thế rồi là mây, là nước, là trăng.. Rồi một buổi tinh sương kia, một giải đất xanh in mờ trên màu trời trắng sữa, như một vệt hắc không lèo sạch. Rồi ánh chiều-dương hồng sáng lòa trên biển rộng và rắc lên đầu sóng bao nhiêu những hạt vàng rực rỡ.

Phiên hết mơ luồng rồi. Anh đã đọc thư của người bạn ở Quang-châu.

Người bạn ấy, sống ba năm trên đất Tàu đã quen phong thô, không nhận đổi với anh.

Người ta lại thấy Phiên, ngày hai buổi, đến ngồi trong gian buồng hẹp trên một tầng gác phủ. Thống sứ để đậm mạnh con dấu vuông trên những tờ công văn nhạt nhẽo.

Hương Minh

CHEMISSETTES — MAILLOT DE BAI...

Các Ngài sành đều thích dùng vì ĐẸP và BỀN

Bán khuôn tại hàng chính

PHÚC - LAI

87, Route de Hué — Hanoi

— TEL. 974 —

“Croyez-moi ce
nouvel aliment
pour la peau
**SUPPRIME
LES RIDES”**

Son effet sur ma peau fait presque magique. En deux ou trois semaines, je parais

10 ans plus jeune.

Tokalon Rose — à ce que m'a dit un Spécialiste — contient du Biocel, surprenante découverte du Dr. Stejskal, Professeur à l'Université de Vienne. Le Biocel est tiré de la peau de jeunes animaux soigneusement sélectionnés — c'est un extrait précieux, tout semblable aux rares éléments d'une peau humaine, jeune et saine. Appliquez la Crème Tokalon — Biocel — Allument pour la Peau, chaque soir avant de vous coucher. Elle nettoie et rejeunit la peau pendant le sommeil. Le matin, mettez de la Crème Tokalon. Aliment pour la Peau, Couleur Banane (non grasse), pour rendre la peau fraîche, claire et douce comme celles d'enfants. D'heureux résultats sont garantis avec les Crèmes Tokalon. Ainsi pour la Peau, sinon l'argent est remboursé.

Agents : F. MARON & ROCHAT & Cie

45. Bd. Gambetta — Hanoi

**LUTHART
DUONG THIEU TUOC**

57

RUE DU CHANVRE

HANOI

GUITARE /

BANJO /

VIOLON /

DÙNG TIẾNG

KÊU

ĐẸP

BỀN

MANDOLINES /

ACCESOIRES DE

LUTHERIE

Muốn xây dựng theo Khoa-Hoc và Mỹ-Thuật, lại không tốn phí, các Ngài ở xa gần, hãy đến hay viết thư hỏi :

KIẾN-TRÚC-SƯ TỪ-NGHỆ

Hanoi — 21 bis, Rue Jean Soler

Tel. 1223

Bao giờ các Ngài cũng được vừa ý

HAI TRANG

Vì sao ta cần
LUYỆN TẬP

Can-dam.

— Nó mạnh hơn tôi mà tôi náo sợ nó ! Hôm qua tôi mang nó bằng đũa thử tiếng nặng nè.

— Thật vậy sao anh ? Nó nồng lâm mà nó dành lặng yên chịu nhục hay sao ?

— Không biết nữa, vì mang xong tôi liền bỏ ống điện-thoại xuống !

Của V. H. (Huế)

Rõ dại.

BỐ — Ba với năm là 15, noi mua rồi bồ cho kẹo.

CON — Là tám.

— Gì làm. Đãy bồ cho tám cái kẹo.

— (lầm bầm) Rõ dại, nếu mình nói ba với năm là mười, có phải được mười cái kẹo không.

Tủ sách.

A — Anh đóng cái tủ sách này đẹp nhỉ, thế còn sách đâu ?

B — Ấy, tôi bán hết sách đi để mua lô dãy.

Thề.

VỢ — Cứ từ nay bỏ cái lời thề đi, nghe không ?

CHỒNG — Từ nay tôi mà còn lời xin hộc máu lăn ra mà chết.

Chuyện cái bình cồ.

Bà đi qua một nhà kia thấy trong chiếc lồng sáo treo trước cửa có một cái bình cồ rất quý. Bà ưng cái bình cồ ấy lắm, liền vào hỏi mua lồng sáo.

Trả tiền xong, bà toàn xách lồng đi. Chủ sáo xin lại cái bình cồ.

BA — Không dời nào, ông phải biết rằng vì cái bình ấy tôi mới mua cái lồng sáo này.

CHỦ lồng sáo (hóm hỉnh) — Không dời nào ông lồng được cái bình cồ đó vì nhờ nó mà tôi đã bán được trên hai chục lồng sáo bằng một giá rất đắt.

Bốn cốc.

Lý Toét gấp Xă-Xé gữa đường.
XĂ-XÉ — Bác đi đâu đây ?

LY TOET — Tôi đi mua cốc. Độc tò dặn nỗi ngày uống bốn cốc sút, mà tôi chỉ mượn được hai cốc. bây giờ còn phải ngược xuôi mượn cho tôi đã hai chiếc nữa

Của Ngọc Phê

Không ăn.

Tý học việc ở trong một nhà lâm kẹo, được vài hôm ra chơi ngoài nhà Tý, bạn Tý hỏi :

— Trong ấy, chắc may ăn nhiều kẹo lâm nhỉ ?

— Không đâu, ông chủ ông ấy đêm từng cái đấy !

— Thật vậy à ? May không ăn được một cái nào à ?

— Không ! Tao chỉ mót mỗi cái cát lì thôi.

Của L. Hiền

Lý cứng.

— Thưa ngài, có phải ngài đã không nhận trả số tiền tiền téléphone mà người thu tiền của sở bưu-diện đến đòi ?

— Chính vậy, vì đòi thế nào được tôi.

— Nếu ông cứng cỏi như vậy, sở sẽ bắt buộc nhờ pháp luật đòi hộ.

— Trò hãy kể một ông tướng trong đời nhà Lý.

— Ông Lý-Toét.

— Ông cứ việc nhở, vì nhà tôi không mặc téléphone bao giờ cả.

Mua rượu.

— Ông bán cho tôi một chai rượu vang.

— Ông mua vang đỏ hay vang trái cây ?

— Điều đó không cần lầm, tôi mua hộ một người mù.

Của V. Xương

Lý Toét.

— Tao bị thằng Ba tát một cái đau quá.

B — Thế, may đã trả thà chưa ?

A — Ài ! đợi gi mà trả thà ! Nó lại tát cho cái nứa thì khổn.

Thứ chè lạ.

T. L. — Ngày nay, tao nghe đồn ngoài Hanoi có thứ chè « chán trâu » là thuở bé đến giờ tao chưa được ăn thử chè ấy. Vậy a may cầm mày hào ra chợ mua vài chiếc « chán trâu » về nấu chè cho tao ăn thử...

Một cách trả lời.

LAN — Anh Hugen hỏi tao tôi tôi mà tôi chẳng nhớ là hầm ba hay hầm bốn nứa.

CÚC — Thế chí trả lời thế nào ?

LAN — Mười lăm...

Làm rồi.

Át đọc văn vếng ban :

... « Bạn tôi ngày nay không may xa chơi đất khách, để lại người ta hâm nhâm taoi với lũ con thơ... »

Bến đây thì tớ người chết đương khóc nức nở, bỗng gai nước mắt mà ngắt lời :

— Ông làm rồi ! ... Tôi hâm hai chửi ! ...

Của T. Lan Sontay

Phòng xa

A — Độc tờ báo anhborg mỗi ngày mờ lừa, sao anh nồng hết cả 10 lừa ?

B — Thaotic đắng quá ! Tôi obja khó aông bạn máy, sau có sốt khỏi phải aông nữa.

KÝ NÀY Giáo sư Nguyễn hợp Vỹ không có bài vi... Không phải vì Giáo sư eảm gió, cảm nắng, hay xô mũi, nhức đầu — một người đã có tấm thân và các cơ thể luyện tập thì không bao giờ lại ốm vật. — Nhưng vì tờ báo Ngày Nay... ốm, ốm liệt một tháng ròng, nên Giáo sư quên khuấy di tuồng nó vẫn còn ngồi duồng bệnh. Bởi vậy mà Giáo sư chưa gửi bài tới.

Nhưng lỗi vậy mà trong số báo này, tôi, Nhị Linh Cốc tử, được lần hạnh viết thay trong mục « Luyện tập thân thể ». Độc giả chắc đoán già rằng tôi sẽ ghi những ngày tốt nên luyện tập thân thể và những ngày xấu không nên luyện tập thân thể. Hay tuồng tôi lấy một lá số tử vi về nền thể dục nước nhà ?

Không, độc giả đoán sai hết. Tôi chỉ viết một câu truyện vui về « Luyện tập thân thể » với cái đầu để toát trên kia của giáo sư Nguyễn hợp Vỹ : « Vì sao ta cần phải luyện tập thân thể ? »

Đoạn khai mào tuồng đã quá dài rồi, và đã quá đùa để giới thiệu một câu chuyện vui có lẽ rất nhạt mà tác giả của nó trước khi kệ đã phải rào dón cần thận.

Nhưng đây câu truyện vui :

Sau khi ăn no nê, chén say khuất trong một bữa tiệc linh đình tại khách sạn, Hồi ra lệnh cho tài xế đánh ô-tô xuống tiệm nhảy.

Tiệm nelay đông nghịt, vì tối hôm ấy là một tối thứ bảy, một tối ăn chơi của các công chức cẩm cựu làm việc suốt tuần lễ trong những phòng giấy kín mít và thiếu khí trời ; của các văn sĩ vào tiệm gọi một cốc cà phê để không uống và nhín vũ nữ uốn eo tắm thân bằng con mắt thèm muôn, con mắt giả và quan sát, bằng cặp môi mềm mím, cặp môi giả và chế nhạo ; của những ông chủ hiệu thợ may, chủ hiệu đồng giầy, chủ hiệu làm mũ, chủ hàng tạp hóa, chủ hàng lơ lúa, của tất cả những ông chủ co xe ô-tô bay không có xe ô-tô nhưng chắc chắn lúc nào cũng có rất nhiều tiền trong ví.

Hồi chính là một trong bọn các ông chủ ấy, một ông chủ có chiếc ô-tô bòm mới tậu và cần phải dừng bách trước một tiệm nhảy hay một nhà cờ đầu.

Cái ô-tô ấy bẽ thê và chứng chạc bao nhiêu thì ông chủ nó béo tốt và bệ vệ bấy nhiêu : nước da hồng hào, nhất ông ta lại dương say rượu, cái bụng phườn phườn vì ông ta vừa ăn no kinh, đôi con mắt híp híp, dấu hiệu của sự phát phi và sự sung sướng vật chất.

Hồi ưng dung xuống xe, ưng dung

bước vào tiệm : Người giàu có không bao giờ cần với vàng, bắp tấp. Ràng ta ứng dụng ngồi chờ nice trong cái ghế bành, bên cái bàn thấp bày ở hàng đầu. Chàng do mắt nhìn quanh một vòng, dồn dập cất tiếng gọi : hối !

Một người hầu bàn đến cái đĩa phép chào, vì nhận thấy ôn khách sộp và quen, rồi khom khom đứng chờ lệnh. Giữa lúc ấy, bài valse vừa dứt. Hai cô vũ nữ chừng đã cùng liếc thấy bạn tình cùng chạy với lại, cùng do tay bắt và cùng kêu : « anh ! » Khi thi « anh » đã có con gái ít tuổi cũng bằng tuổi hai cô.

Anh cười bí mật tuy hai mắt anh đã bíp sẵn, rồi tay áo dòn lấy tay một cô, và anh bằng một giọng át trời : « Chào Lan, chào em Tuyêt ! » Rồi anh ngừng lèo nha i guyi lối, tóm

DOCTEUR NG.-MANH-THAN
CLINIQUE ET MATERNITÉ
CABINET MÉDICAL
19-51 Avenue du Grand Bouleau
Téléphone : 830
Médecine générale et infirmière
Dermato - vénérologie
Rayons X - Rayons U-V et L-B
Diathermie - Ondes Courtes
Courants Galvano - Paraffines
CONSULTATIONS
Matin : 8h. à 11h.
Soir : 20h. à 22h.

VUI CƯỜI

còn phải

TẬP THÂN THỂ

Truyện vui của Nhị-Linh

mấy tiếng: « Một chai » nham với ba cái cốc !

Vừa uống được một hớp, thì bài Tango đã nồi lên. Một người trai trẻ ngả đầu tiến đến sát bên Lan. Nàng bén lèn khẽ nói với Hồi: « Xin phép anh nhé ! ». Rồi đứng dậy khiêu vũ với người ấy. Còn Tuyết vẫn ngồi cạnh Hồi. Hồi bảo nàng: « Chúng ta ngầm họ nhảy, thú hơn. »

Nhưng lại một người nữa tiến đến, một người to lớn, vạm vỡ, vai ngang, ngực rỗ, một nhà quyền Anh chắc hẳn. Người ấy cúi đầu chào Tuyết. Tuyết đưa mắt nhìn Hồi, ngạc ngường, lúng túng. Hồi đứng phắt dây định cùng Tuyết khiêu vũ, nhưng người kia, kéo bùa cô vũ nũ ra và quái cò lão xược cưỡi vào mặt Hồi, như đe thách: « Muốn làm gì thì cứ làm ! »

Trong lúc bốt hoảng, Hồi không kịp nói một câu. Có lẽ vì chàng say lúi luối lại, nhưng cũng có lẽ vì cái mảnh dũng phi thường của bên địch khiến chàng rụt rè. Chàng ngồi suy nghĩ. Và sự uất ức làm chàng tinh bão rượu. Lúc kẻ vô lễ đem Tuyết lại trả chàng với hai tiếng « cảm ơn » khiêu khích, chàng trả trả tinh bão và đáp:

— Có gì mà ông phải cảm ơn. Nhưng ông cho phép tôi khuyên ông vài lời: ông đừng quá tin ở cái sức khỏe của ông. Cái sức khỏe sói nòi ấy không chắc đã thắng được cái sức khỏe tiềm tàng của một người...

Chàng trả lời mỉm cười tiếp liền:

— Của một người như ngài chàng bạn.

— Có thể là, xin ngài đừng vội tự phụ.

TÂN - Á - CHÂU

Một bộ sử thật vĩ đại bao la về toàn cõi Á-CHÂU về cuối thời kỳ ÁU-CHIẾN. Thừa cơ hội các nước ÁU-CHÂU đương bị vết thương quá nặng vì nạn chiến tranh, các dân tộc Á-CHÂU liên đồn nhau đứng vùng cõi dậy, cách mệnh hết các chế độ cõi-bản dựng thành một cõi TÂN - Á - CHÂU.

Có bán khắp các đại-lý báo Đông - Tây

Giá mỗi số Op 04 — Một năm 3p.80 — Sáu tháng 2p.00.

Tòa soạn: NAM-KY THU-QUAN

17 Boulevard Francis-Garrelle - HANOI

Téléphone: 882

</p

BUỒM TRẮNG

(Tiếp theo)

HU di quặt ra pía sau nhà thóc, nơi mà nàng bết không ai đến bao giờ; nàng ngồi xuống bức gác, hai tay ôm má cúi nhìn mũi giày. Nàng thương hại Trương và bàng hoàng lo sợ.

Nàng bứt rứt như người vừa phạm một tội nặng; dè cho Trương yêu mảnh khéo sờ đến như thế. Thu cho là nàng đã có lỗi đối với Trương. Nhưng trong thâm làm nàng, nốt nỗi vui sướng mà nàng không ngờ đến dần dần nở ra làm nàng nóng hừng hai má và hoa cả mắt. Nàng để tay lên ngực, mắt nhìn vào quang không rời khẽ lắc đầu:

— Minh của yêu đến thế kia à? Nàng tự hỏi như người lấy làm lạ, chưa tin lòng mình. Nhưng nàng không thể không tin được nỗi vui sướng lụt nhiên và chân thật của nàng lúc đó. Thu ngồi như thế lâu lắm; nàng không muốn ra vì nàng thấy trước rằng nhìn ai nàng cũng sẽ ngượng và ngượng nhất là gặp Trương.

Còn Trương, Trương yên trí là không có ai trông thấy mình; chàng lại ra nhà ngoài ngồi viết nốt bức thư. Đầu

ký tên, Trương lại xóa đi, viết thêm:

— « Tôi chỉ cốt cho Thu biết vây thôi, chứ tôi không dám xin Thu một thứ gì cả. Yêu hay không yêu. Thu cũng không cần cho tôi biết. Nếu Thu không yêu mà tỏ ra cho tôi biết từ là Thu giết tôi. Thu cần gì phải thế vì tôi có dám xin thứ gì đâu. Tôi không dám chắc ở tình yêu của Thu, nhưng tôi chắc Thu không phải là một người ác. Vâng xem xong bức thư này, xin Thu đốt ngay đi và coi nó như là không có. Thu không phải bán tâm gì về sau cả; Thu cứ để mặc cho tôi yên lặng yêu Thu. Vẫn biết đó là quyền của tôi, Thu muốn cầm cũng không được; nhưng tôi cũng xin Thu cái hạnh phúc được yêu Thu mà không dám mong Thu yêu lại. Tôi nói ra được cho Thu biết là tôi thỏa mãn rồi. Tôi không mong gì hơn là Thu cũng yên lặng như tôi yên lặng yêu Thu bấy lâu ».

Trương ký tên, cắn bút nghĩ một lúc rồi lại viết thêm:

— « T. B. — Xin Thu nhớ cho rằng nếu Thu cho ai xem bức thư này — vì Thu không yêu, cũng không thương tôi

thôi. Chàng đoán Thu cũng như chàng, nên không dám đòi hỏi gì nhiều để Thu phải hận tâm quá. Nếu Thu không yêu, Thu chỉ việc đốt thư rồi ngoi đi như không; nếu tình yêu của Thu mới nhóm, còn e lệ thì bức thư không làm nàng sợ hãi đột ngột quá.

Bức thư viết xong, nhung ba, bốn hôm sau chàng vẫn chưa đưa. Có lần Trương đã toan xé đi, nhưng chàng biết trước là xé đi tất rồi cũng phải viết cái khác nên lại thôi.

Một buổi sáng, Hợp rủ Trương lui xem một cái chùa cõi cách đấy dăm cây số. Hai người đã ra đến công ấp, bỗng Trương giật mình bảo Hợp:

— Anh đừng dày dặi tôi một lat. Tôi bỏ quên cái này...

Chàng dè Hợp đẩy đi thẳng về nhà. Khi qua sân, Mỹ Loli:

— Anh chưa đi à?

— Đì rồi, tôi quên cái này về lấy.

Chàng vừa nói vừa nghĩ thầm:

— Miễn là Thu còn ngồi khâu ở trong buồng.

Lúc chàng vào đến phòng giữa, tiếng Thu ở trong buồng hỏi ra:

— Các anh chưa đi à?

Trương rút bức thư cầm gọn trong tay, dì vè pía cửa buồng. Chàng vò chúa nghe rõ câu Thu hỏi:

— Cõi hỏi gì chúng tôi?

Trương ném bức thư lên trên chiếu ngay trước mặt Thu; chàng không thấy Thu ngạc nhiên lắm; nàng chỉ hơi ngạc, tỏ vẻ muộn nhãnh thư nhưng còn lưỡng lự. Trương nói nhanh:

— Cõi bình tĩnh đọc hết, không có gì đâu.

Chàng quay đi ngay cho Thu biết lưỡng lự vì chàng nhận thấy nếu đứng lại một lúc nữa thi

Thu sẽ từ chối.

Ra khỏi vườn, Trương mới bắt đầu thấy tim đập mạnh. Chàng hồi hộp như có việc quan trọng nhất trong đời vừa xảy đến. Cái sán gạch chàng thấy rộng mông mênh và trời bình như cao bầu lên; Trương nhìn những người đi lại trong nhà, như lợ l้อม, mắt chàng nhìn thấy họ, nhưng chàng có cái cảm tưởng là họ không có dãy.

Trương giật mình nghe tiếng Hợp hỏi:

— Anh bỏ quên gì thế?

Chàng không nghe đến điều đó. Nhưng cũng may chàng tìm ra ngay:

— Tôi bỏ quên khăn mùi xoa.

Trương thò tay vào túi quần và đờ người ra một lúc. Chàng bỏ quên khăn mùi xoa thật.

hai người đi chơi đến chiều mới về. Trương đáo lúc này Thu đã xem thư rồi và ý ràng đã định. Về tối nhà, Trương lo sợ quá; chàng thấy hình như vừa có một sự thay đổi khác thường ở trong gia đình Thu. Tiếng Mỹ nói ở nhà khách, chàng nghe thấy lạ tai, có vẻ giận dữ. Ai ai cũng hình như ngóng đợi một sự gì — một sự gì rất không bay — sắp xảy ra. Mỹ vẩy tay gọi chàng lên nhà khách:

— Hai anh lên đây. Có thứ rượu này ngọt lắm.

Đến lúc đó Trương mới yên tâm. Chàng tự bảo:

— Minh cũng vô lý Thu nói ra cho mọi người biết làm gì...

Chàng nói với Mỹ:

— Chùa đẹp quá. Sao trường Bác-cô không cho người về chùa, để mục nát...

Trương ngừng nói vì chàng nghe thấy tiếng Thu ở phòng bên cạnh. Thu cũng dột nhiên ngừng lại. Sự tĩnh cõi xui giữa lúc đó không có tiếng ai cả. Trong sự yên lặng, hai người — cách nhau một bức vách — cùng biết là đương yên lặng nghe nhau.

CHƯƠNG VI

Trương lại thấy không có gì mới lạ nữa. Hôm đưa thư chàng

— và rêu. Tôi lại lấp đó để che riệu một người đã đau khổ lắm rồi thì lúc là Thu giết một mạng người. »

Thế là nhất quyết viết thư sẽ biết rõ « sự thè ra sao », đến lúc viết chàng lại rút rất sợ cái kết quả của việc làm. Chàng nhớ đến cái ý nghĩ của chàng lúc mới yêu Thu: tiện thì yêu, không tiện thì

đã xúc động đến một bậc rất cao
nên sau đó chàng càng cảm thấy
rõ cái bằng phẳng, cái yên òa
nhạt nhẽo của cuộc đời, tuy là
một cuộc đời sống gần Thu.
Trương nhớ đến cái thù thẫn tiên
khi hai người nhìn nhau lần thứ
nhất: một giọt sương sáng long
lanh nhưng rồi lại tắt đi ngay.
Không có cái cảm giác gì bùi cả;
sau lúc đó, hai người nhìn nhau
lại không thấy có gì khác lúc
chưa đưa thư. Chính chàng đã
yêu cầu Thu đừng tỏ ý thuận hay
không thuận mà sao chàng lại
khô chịu vì cái yên lặng của Thu
dến thế.

Trương tính từ khi về ấp đến
giờ đã được sáu hôm; còn vài
hôm nữa thôi chàng đã phải trở
về Hà-nội, sống xa Thu.

— Thế rồi sao ra làm sao?

Có bóng người qua là cây,
Trương ngừng lên nhìn. Hợp với
Thu đứng ngoài hiên nhà cũ. Thu
đưa mình vào cột nhà mài cùi
khâu một chiếc áo. Trương đoán
là nàng vá áo cho Hợp và Hợp
đứng dây đợi nàng vá xong.
Trương vẫn ngồi yên trên thành
giếng khơi, làm như không để ý
đến họ.

Một lát sau Thu ngừng tay
ngừng nhìn ra ngoài vườn, nói
một mình:

— Hôm nay, giờ đẹp quá.

Câu nói của Thu gợi Trương
đè ý đến cảnh nắng trong vườn.

Trời ấm và trong. Trên một cây
bàng nhỏ, những lộc mới dâm,
màu xanh non hơi phớt hồng,
trông như một đàn bướm ở đâu
bay về đậu yên. Chàng ngồi cây
bàng năm nào cũng nhớ dâm lộc,
đã bao lần rồi, vẫn chỉ như thế
mà không chán. Chàng thấy cây

cỏ cũng như người, khao khát
được sồng tay đói bao giờ cũng
glổng như bac giờ.

Một ý tưởng vụt đến trong trí
chàng như một sự ẩn nấp.

— Minh đi đến đâu?

Chàng mong mỏi viết thư cho
Thu, nay Thu đã nhận thư của
chàng, có phần chắc là Thu cũng
đã yêu chàng, nhưng sao chàng
vẫn thấy không được thỏa mãn.
Tình yêu không gúp được chàng
gì cả, chỉ xui chàng đương làm
hai đến đời Thu một cách độc
ác không ngờ. Cố nhiên là chàng
không lấy được Thu làm vợ rồi.
Chàng đứng dậy tức bức:

— Minh đi đến đâu? Minh vô
lý hết sức.

Hợp gọi Trương lại. Thu vẫn
cùi khâu như không biết là có
Trương đến. Nàng mặc một chiếc
áo nhiều trang; bên vai lắp lánh
hang các thủy tinh trong sáng
như nước. Nàng vẫn tóc tròn,
cài lược nên Trương trông nàng
hơi lạ, có một vẻ đẹp khác mọi
lần. Nàng hơi chau mày chăm
chú khâu; Trương không nhìn
rõ mắt nàng khuất sau hàng mi
đen và dài.

Lúc đó Trương cảm thấy rất
rõ rệt rằng chàng là một người
thứa đối với đời, đối với Thu.
Giữa vẻ đẹp rực rỡ của mùa
xuân, cạnh một người đẹp mà
chàng yêu, Trương vẫn riêng
thấy lẻ loi, trơ vơ với nỗi buồn
nản thầm kín của lòng mình.
Trương đứng lại ở dưới sân,
chỗ co ánh nắng.

Mãi không thấy Thu nhìn
mình, chàng kho chịu rồi quay
đi một cách vội vàng, cố ý cho
Thu biết là mình khó chịu. Hợp
nói:

— Anh đi đâu?

Trương đáp:

— Giời đẹp, tôi đi ra ngoài dỗi
chơi một lát.

Vừa nói chân chàng vừa bước
nhanh vì chàng không muốn
Hợp cùng đi với mình. Trương
thấy trong lòng ứa lên một nỗi
giận không dứt. Chàng không
rõ giận ai, giận Thu hay giận
minh.

Trương đi ngang qua mấy túp
nhà tranh lụp xụp của dân ấp
rồi rẽ về phía mây quả dổi.
Chàng trèo qua hai, ba cái gốc
đến một chỗ khuất, có bóng cây,
rồi nằm xuống cõi ngủa mặt nhìn
lên. Trương tưởng như tìm được
một chỗ yên tĩnh rồi thì sẽ giải
quyet xong ngay cái ý định tự
tử vẫn lớn vồn trong óc chàng
từ lúc đứng nhìn Thu.

— Có nên không? có lẽ thế là
hơn cả.

Trương cố tưởng tượng ra lúc
minh uống thuốc phiện giảm
thanh và nằm đợi cái chết đến.
Chàng chắc cũng chẳng khác gì
bây giờ, chỉ khác là một đằng
chết ngay, một đằng cái chết còn
lâu mới đến. Nhưng chàng thấy
khó nhất là lúc cầm cốc đe lên
miệng uống. Không, lự nhiên vô
cõ chàng không thể nào có cái
can đảm ấy được. Phải có một
sự tức tối nào đến làm chàng mê
đại di hay có một sự bắt buộc
cap bách. Chàng mỉm cười:

— Thế thì mình tự tử thế nào
được?

Trương nghĩ nếu làm thế nào
rủ được Thu cùng tự tử thì cái
chết của hai người sẽ êm ái lắm.

— Hay là ta giết Tau!

Trương lấy làm lạ rằng chưa
bao giờ nghĩ đến việc giết Tau,

ý tưởng ấy đến đột ngột quá nên
Trương sợ hãi, mắt nhìn trừng
trừng vào quãng không một lát.
Trương lắc đầu rồi cố cảm yên
không dám nghĩ nữa — Gió thổi
lay động những ngọn cỏ làm
chàng thấy ngứa ở má và ở tai.
Một con bọ nhỏ như một hạt dỗ
màu đỏ thắm bò trên đầu gối
chàng, xé cánh loạn bay rồi lại
cụp vào. Trương ngẫm nghĩ:

— Không biết con bọ ấy nó có
những ý tưởng gì trong óc má nó
sống làm cái gì?

Trương giơ tay bắt con bọ và
nghĩ nếu lúc này nó nhặt quyết
bay thì nó sẽ không chết. Chàng
bóp mạnh cho đến khi con bọ
nát rìu trong bàn ngón tay:

— Nó chết hay sống cũng
không có gì khác.

Bóng một đám mây chạy qua
người khiến Trương đưa mắt
nhìn lên. Từng đám mây trắng
sà cao yên lặng bay trong ánh
sáng rực rỡ. Ở dưới cánh đồng
có tiếng một đứa bé con gọi trâu.

Trương ruồi chân, và quặt hai
tay lên đầu làm gối; lạ nhất là
ngay trong lúc có những ý tưởng
tự tử và giết người, Trương lại
thấy trong mình khoan khoái,
mạch máu lưu thông đều đều và
hơi thở nhẹ nhàng. Sức nóng của
ánh nắng mặt trời đã thẩm
qua quần áo vào làm cho da thịt
chàng ấm áp dễ chịu.

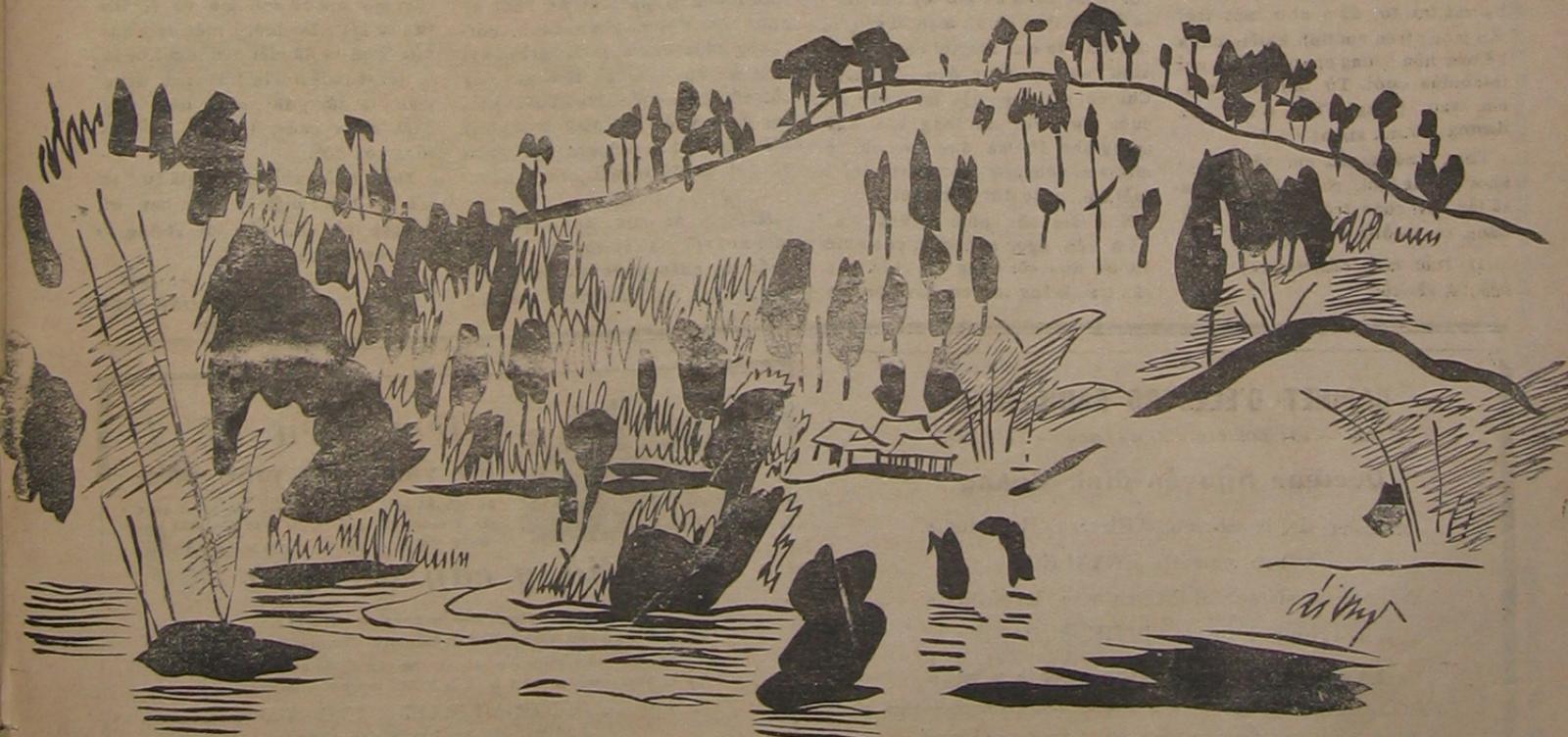
— Chắc lại là cơn voi của bệnh
lao nó đến đây thôi.

Trương đứng dậy trở về nhà.
Lúc tới cồng chàng dừng lại vì
có một ý nghĩ vụt đến:

— Hay là ta nói rõ cho Thu
biết rồi muôn ra sao thì ra.

(Còn nữa)

Nhất Linh

Giá tuồi tuổi nhо⁽¹⁾

BÚT KÝ của XUÂN-DIỆU

KHÔNG BIẾT em tôi bỗng
lúc nào ; nhưng bây giờ
thì em đã đi rồi. Tôi
nghiệp cho em tôi ! Thành
thoảng em còn về thăm, nhưng
chúng tôi không dám ở lâu cùng
nhau, và dường như tôi có ý xu
đuôi. Bây giờ thì em còn thương
tình mà trở lại thăm viếng, chừ
mười năm, hai mươi năm nữa ! Tôi
cô gọi, cô van rất cõi, vỗ tay, em
tôi cũng chẳng trả về

Ồ ! Em Tuổi Nhỏ của tôi, ta nhớ
mường tượng như một lần nào đây,
ta đây em lên đường ; mắt em hâm
hâm xanh quâ, miệng em cười gượng
một lần cuối cùng, đe ta nhia em
mà sau này mãi mãi nhớ thương.
Ta thi nghẹn ngào, lè phồng cả môi,
khẽ lắc đầu ; trán ta tru tư, lòng ta
bị cuộc đời đầy xέo, ta còn gan ruột
nào để giữ em lại ! Ta yêu em,
nhưng muốn cho em đi, vì đã tới
giờ rồi !

Trái sấp đậu thi hoa phất lá,
nếu hạt thóc không chết đi thi cây
lúa cũng không sống ; em cũng biết
rằng ta muốn ôm em lại mãi, nhưng
có thể như thế được đâu. Thế là
em đi, còn ta bụi bụi về mòi mìn,
con đường thơ mộng đã thành con
đường đời, ta bước từng bước đau
thương, vì lòng ta trống cõi em ! Ta
không muốn quay đầu lại nhỉ ; em
đi rồi, ta phải thành mòi người lớn,
phải sòng nồng chử, nào là công
việc, nào là cuộc sống, nào là cái
đời...

Còn em, Tuổi Nhỏ ơi ! ta không
cầm thi em cũng không ỏ ; em đi
chầm chậm, tung quay lại cho ta.
Em mang theo mặt đẹp của em,
hai má trai trai, đen như mặt trời
sắp mọc ; trán em tinh khết, chưa
bề oán hận ; lòng em ngày thơ, chỉ
thích đưa cười. Từ bấy đến nay,
em vào trong Thời Gian, con
đường mòi mìn không em ?

Thôi, đường của em về chỉ là
khỏi sương khói, chẳng bao lâu em
sẽ lẫn với chôn trời, anh chỉ nhìn
đằng xa, tưởng em là mộng. Aoh

(1) Tuổi nhо (adolescence) : từ 14
đến 20, 22 tuổi.

không dám giơ tay đón bắt ; bắt
sao được, mà dám bắt em sao ? Em
sẽ không đến với một khuôn mặt
tạo trong thịt đời, khác khđ, gấp
ghép, chín khô như một trái mùa
hạ.

Có phải đêm nay em tôi về đó
không ? Ngày nghỉ, đêm thanh,
chiếc hoa sao lạt bay qua cửa ;
trăng lành, gió dịu, ta soi trộm vào
gương, thoáng thấy hình ta, thoáng
thấy hình em. Tuổi Nhỏ đây ư ?
Hai ta còn một đêm dài, ngồi đây
em, nắm dây em, dựa dây em ; ô !
anh tim thấy em rồi, ô lại đây, em
đứng đi nữa nhé !

Tôi nghiệp cho em tôi, một tiếng
động cũng làm em sợ ; em mõng
manh, em đẹp đẽ quá, xe chạy ồn,
đời làm dữ, là em muỗi bén đì
ngay. Ngựa xe ơi, chạy làm chi mà
đu áo, cuộc trùng phùng náo rộn
giáy, sao đường p'ô cõi rộn
tiếng đời, không cho tôi tha hồ
tâm sự ? — Cửa trước đã đóng, còn
cửa sổ sau ; mặt trăng từ mõi cho
muội bóng xanh ; hiện tại đã xa
xa, quá khứ đã gần gần ; gõ thõi
ma vè, gió đưa thơ lại... Thôi,
chính là em tôi, chính là tôi xưa ;
nét mảng nhụy, vẻ huy hoàng,
chiều duyên dáng, cách thơ ngày,
tâm này và hồn này là của Tuổi
Nhỏ. Hồn xưa pháp phổi ở đầu
lá, cây cỏ đơm ra một lát hơi
biếc, trời đất triền miên ; cảnh vật
không già, người sáu mòn mò ?

— Em đó ư ? Aoh nhận rõ quá.
— Aoh đây ư ? Em nhận không
ra...

Tuổi Nhỏ ơi, bờ ngõ sáo dang !
Ta với em, ngày trước đây cũng
chỉ là mòi. Em đi, giữ lấy tình túy ;
ta ở, cuộc thế khôn mạn, thời gian
lẩn lùa ; ta em rồi, thi cõi gi thực
xinh, cõi gi thực đẹp nữa đâu !
Chỉ có mòi em, đặt mèn sặc lèa
cuộc đời ; chỉ có lòng em, ngõ
ngang như đồi mòi đưa trẻ ; chỉ có
mòi em, lòng ta bao bọc, chỉ ô
tuổi em, cuộc đời bồng hoa.

Nói làm chi, phải không em ?
Nằm trên ngực anh đây, coi chim
em ái ; đưa tôi bồng ru chút nǎo,
cõi trai, mảng tơ ; em cõi tôi đây,
cõi trai, mảng tơ ; em cõi tôi đây,

thực là yêu quái !

Mỗi đi độ chừng một năm, mà
bấy giờ đã bỡ ngõ nhau. Em có
biết nhiều khi em thờ về như một
làn gió, nỗi bần bin của anh bồng
mắt thơm như rừng núi xuống gần ;
ta với vàng tươm nõi mau mau, nhưng
tuổi nhо ơi, em đến không nhầm
giờ, lầm khi lại hóa ph'eo nhêu
Ký niệm của em vụt áo ; ta vụt
nhau sâu vào cõi mờ mịt, ta vụt
thay thầm : « xíu ấy đẹp sao ! » rồi
ta đuổi em và chín bướm của em
ngay, không dám lưu luyến. Mắt
lại nhia cái cuộc đời cho thực kỵ ;
tay lại nắm những sự đờ chờ thực
chặt đẽ mà s'long chử, nục cười
thay ! Và trong lúc làm người lớn,
ta thừa biết rằng chiều nay, ta sẽ
khóc em, hỏi em ở đâu, tìm em
ở đâu, tìm em khắp nơi, đòi em cho
được ; nhưng than ôi ! trẻ con làm
nũng với mẹ, chử ai đâu làm nũng
với đời.

Kè chí những cái bụi đó, em nhì !
Đêm đã khuya trăng thêm ngà ;
Tuổi Nhỏ mồm cười di, cho ta được
vui, ôm em trên lòng : trái tim quâ
khu của em nhíp nhàng với lòng ta
chạy chậm : ta rửa linh hồn cho
sạch, đẽ em dừng chẽ ; ta con k'ng
khoa qua chàng ? thi đẽ ta khóc
cũng không xấu hổ chí mà !

Tôi ra em nhỏ của tôi, tưởng
tôi còn nhó. Bóng trăng phả phồng
trên ngực. Nằm cạnh lò mò quanh
minh. Tôi nằm giữa tuổi xưa, thấy
mình mươi sáu, mươi tam, đón
mươi, tay cháo bồng mềm, mắt
bồng hờ, lòng bồng lửu, miệng bồng
hoa...

Đêm thanh xuân đêm ai có ngờ
đau trời cũng sáng !

Mặt trời sấp mờ, đất thành thị
sắp chuyền cõi cửa nhà, cái máy đời
sắp mở toàn tốc độ. Giậy, giậy, tôi
đi ! Ký niệm chục biển hòn bồng
nhô sấp tan. Thôi, em đi, ta ở, ta
giậy, em về, thà xa nhau trong
chút bóng trăng lòn, đẽ chát ly
biệt cõi đượm p'ôn xanh, chử
không chịu ch'a phôi giữa bụi
đom ỏi, mắt cõi thênh liêng
của nỗi luyến tiếc. Em Tuổi Nhỏ,
em Tuổi Nhỏ ! già từ, từ già ! ly
biết, biết ly ! — p'iu em, nói chưa
dứt lời, em đã đi mất.

Mặt trời đẽ rực đời chiếm cõi
mọi nơi rồi ; ta sắp vào cho cái máy
cũn lõi, chôn bước đi, lòng cõi
ngóanh lại. Em Tuổi Nhỏ ! Em Tuổi

Rigolo

TRÒ — Thưa thầy con thấy
sư tử rõ !

THÀY — Ở đâu ?

TRÒ — Ở trong sách cách-trí a.

Nhỏ ! đã xa nhau rồi, giờ lại xa
nhau ; gặp nhau thêm lần này, lần
sau có gặp nhau chẳng nữa ? Ban
giờ mới đến lần sau ? Em chịu về
thảm anh chàng ? Ngày mai soi
gương, có tình cờ thấy hai ta chung
một bóng ?

Em đi mất, ta ở lại một mình,
tuổi người lớn không được mộng
mơ, không được thơ ngây, không
được bỡ ngỡ. Thời gian đã sao
lung, cuộc đời kéo trước mặt, chán
trái rời xa thời nhó, chán phải
bước vào thời nào đây ? Ta nuốt
đắng cay, cười gượng mà đẽ cho
hoa tàn, mà mong cho trái đậu ;
hôm nay ta đuổi tuổi nhó để khỏi
chậm chán trong cuộc thế ; một
mai sự đời đầu dãi, lúa gặt, việc
xong, chạy đi tìm em, em đã tan rồi !

Thời gian lạnh lâm, cái gì vào
đó mà còn được đâu. Hôm nay còn
gặp tuổi nhó năm ngoái ; nã sau
tuổi nhó chắc đã mờ bóng ; vài
năm sau nữa, ôi thôi, em đã chết rồi !

Nhỏ mà thỉnh thoảng ; về thảm
anh, tuổi nhó ơi ; chờ vội tan trong
tối giờ, mà đẽ anh già cõi ? Già
từ ; từ già ! Ly biết ! hiết ly ! quâ
núi lòng ta đã mất với em ! bẽ b
tê liệt s'chết dão trái tim nồng
máu ; ta đứng đây, nặng nè, vững
chãi, chen chúc, tí gãy, đẽ mè
sống với đời...

Tuổi nhó ! tuổi nhó ! già từ ? từ
gãy ! ly biết ! hiết ly ! Các bạn ơi,
có gặp tuổi nhó của tôi không, ở
trên đường cái ?

Mỹ-tho mars 1940

XUÂN-DIỆU

CABINET D'ELECTRO RADILOGIE

Hanoi — 54, Boulevard Ga-Long — Tél. 1275

Docteur NGUYỄN-DÌNH-HOÀNG

Membre de la Société d'Electro - Radiologie
médicale de FRANCE

Ancien Assistant d'Electrologie Radiologie
à l'Hôpital de la PITIE à PARIS

MEDECINE GÉNÉRALE
MALADIES DU TUBE DIGESTIF
MALADIES DES POUMONS

Kiêm tiền dẽ !

80 vạn đồng một năm

Xã Bắc-kỳ mỗi năm phải mua của ngoài quốc
gần 2 nghìn tấn quả, trị giá là 80 vạn đồng bạc.

Muốn tăng lợi số tiền đẽ chỉ có cách đọc quyển :

Giống cây ăn quả

(La culture des arbres fruitiers)

SÁCH BẢN CHẤT cách giồng gợt đủ các thứ cây để lấy quả mè bản.

Sách giấy 226 trang, có 412 hình ảnh. Giá 1p.20 / 12 tháng 80.30 cent.

BẢN TẬP : LIBRAIRIE CENTRALE

110 Rue du Pont en Bois — Hanoi

Prochainement : 60 Bd Bourgues Desbordes, Hanoi

BÀO

Dư luận.. đàn bà.

Lẽ tất nhiên là trong việc đám cưới không lay trên kia, tuân bao dư luận Đàn-Bà chủ ý và phẩm bình lâm. Vì trong người lại ngầm đến ta. — Việc hôn nhân là quan hệ cho phu nữ, và cô gái lấy chồng cần được giữ tron vẹn cái quyền lợi của mình, đề tự định đoạt lấy số phận.

Người ta tưởng báo Đàn-Bà sẽ nói thế... Nhưng đọc hết — và ngầm — nghĩa — cả bài đại luận « Toàn riêng phần gái » đãng ở số 54, người ta — nghĩa là độc giả như ông với tôi — có ngầm cũng không hiểu Đàn-Bà định nói gì, và ý khen Đàn-Bà là thế nào.

Các bà xưa nay vẫn kia đáo lâm cơ! Trước hết, đối với một việc quan hệ cho các bà các cô như thế, tưởng Đàn-Bà phải điều tra rõ ràng cẩn kẽ cả đôi bên để biết sự thực chứ. Nhưng xem ra Đàn-Bà này chẳng cần biết sự thực lắm. Các bà vốn lười, nên chỉ mán nguyện thuật lại bài tin của một tờ báo bằng ngày, và điểm nhiều phẩm bình vào đấy.

Kể cũng phải. Vì xưa nay, trong xã hội thương lưu, công việc gì đã có đàn ông làm, đàn bà chỉ việc hưởng mà thôi.

Bà ấy hưở g như thế này:

« Thiên hạ sành sỏi, dư luận bàn tán dữ. Có người da sụt, lén mặt dạo dức bao đó là nột cuộc xung đột của hai phái mới cũ họ làm to chagen quá!... »

Nghĩa là đó chỉ là một câu chuyện bé tí, không cần bàn đến.

... nhưng không phải là cuộc xung đột của hai thời đại mà là một cuộc cãi nhau của hai bạn rộm đời. »

Nghĩa là nhà trai cũng rộm mà nhà gái cũng rộm. (Thế thi ai không rộm? chắc chắn là Đàn-Bà). Tại sao mà rộm?

...Bạn nhà gái định khoe của,... bạn nhà trai lắc cắc, định khoe cái « tân học » của mình! Rồi cả hai bạn ấy cũng vì lòng tự ái... đã vô tình phá cuộc lưọng duyên của hai kẻ súp thành gia-thết. »

Hử! Vô tình phá loại! Chắc chủ rẽ lúc từ chối lay cũng vô tình, và đã phá hoại cái lương duyên của chính mình mà cũng vô tình không biết.

— « Gắt rẽ lingleton giữa lắc đồng đủ rồi mới cho tiền, thật coi rẽ không bằng thẳng ăn mày! Lẽ giáo nào lại có cái lẽ giáo ắt! Đinh lắc đồng tiền làm mất nhân cách ngoài ta, một kẽ có chút học thức, liêm sỉ khi nào chia! »

Áy là Đàn-Bà mắng nhà gái.

« Còn các cậu (?) phu rẽ! Các cậu định đem cái « tân học » (?) của mình khoe giữa đám cưới của một người bạn sao? »

Áy là Đàn-Bà mắng phu trai.

Bây giờ mới đến lượt đàn bà lý mắng minh:

— « Vẽ cái vỗn to (?) , lma nhà gá định đến ra làm mất nhân cách bạn các cậu sao không bảo bạn: « lẽ xong nứa họ đưa tiền thì chờ nhận, chả nên thưa lại: lẽ để lở lòng biết ơn và kính trọng chờ không phải vì kính tiền cau. Thế có phải giữ đưa sỉ diện cả đôi bên không? »

Thành thử ra Đàn-Bà chỉ trong thấy trong việc bỏ lạy kia cái chuyện tiền của mì thôi. Còn ngoài ra không ai thấy gì hết. Kẽ mà cũng phải: con gái bây giờ đi lấy chồng thì của hồi môn là cần nhất. Macon trai đi hỏi vợ thì chức trước cao.

Trở lên, là cách phẩm bình của Đàn-Bà. Giờ đây mới là cái lý luận:

— « Khi các cậu đê tân lang lên gối, xuống gối trước bàn thờ già tiền nhà gái được, thì có lẽ kẻ sinh ra người yêu của bạn mình cũng i ó sao đâu! »

Thế nghĩa là lẽ người chết được thi lễ người sống cũng được. Mà cái lẽ sống mới quý: một lẽ sống bằng đồng lẽ chết cơ mà! Và khóc người chết được thi khóc người sống cũng được chứ gì (1). Và chôn người chết được thi có chôn người sống cũng chẳng sao! (Hồi phiền cho người sống một tí)

Rồi đến Đàn-Bà kết luận:

— « Các cậu (?) còn cần phải học về phép xâ-giao nhiều lắm. »

Tôi tưởng cả Đàn-Bà cũng thế.

Nhưng ngoài xâ-giao, Đàn-Bà lại còn phải học nhiều cái khác nữa cơ. Vì dù như tự hỏi rằng: Tôi có thể vì xâ-giao mà sụp lạy lâm lâm, nhưng nên biết rằng lúc đó tôi có iách tỏ ra một người biết xâ-giao hơn hay tỏ ra người nhất định theo lý tưởng của tôi hơn?

Và thế này nữa; muôn nói về cái gì thì nên tìm biết cho thật, chờ có nhầm mắt nói liều.

Đề cho người ta khỏi nói: đàn bà lầm điệu, đàn bà ngồi lê đối mạc và đàn bà nói mồ. Ấy, tôi không nói Đàn-Bà đâu nhé.

I HIỆN-SĨ

(1) Chắc Đàn-Bà sẽ kêu rằng: lẽ khác, khác khác, thứ vì với nhau thế nào được Áy chính như vậy.

Vua Bà sợ Thần Lửa

Xóm kia, có mụ đồng già,

Mở ngói hàng... thánh nói là lín h thêng.

Con hương đến lê rất siêng

Ngày ngày tiu cảnh chập cheng, lên đồng.

Thôi thì thắn thánh đù dòng.

Bóng cô, bóng cát, bóng ông, bóng bà,

Khắp nơi từ phủ, tam tòa,

Thường mò mẫm tới Biện hoa... đồng kẽnh.

Hẹn hò dưới mái nhà tranh,

Chặt như lồ chuột, lôi hình hang giơi.

Thi ra thần thánh các ngai,

Xuè xòa, dẽ tình như người Nam ta.

Một hôm, ngày viá Vua Bà (?)

Mụ đồng lê lạp bầy ra tung bừng.

Biện thờ đèn nền sáng trưng,

Khói hương nghi ngút tưởng chừng mấy bay.

Cung văn dân ngọt hát hay,

Véo ion: Bà đẹp, bà vây chín nghìn!

Mụ già nhảy múa huyền thiên,

Nói nồng ống eo, phán truyền ba hoa.

Đồng lén đến già Vua Bà,

Áo điểu, khăn đỏ, úi chà oai lo!

Bà múa may, bà chèo đò,

Bà bơi trên can, nhịp hò hò khoan!

Một tay bà nắm bó nhang,

Khoa vung, khua vit, làm than bát hồng.

Bén lén nón mă ehay bùng,

Bắt mồi, ngọn lửa dung dung lém nhonh.

Bốc lén túi mai nhà tranh,

Chỉ trong chớp mắt gẩy thành hỏa tai.

Bấy giờ trong điện rối bời,

Ai nhanh thi chạy lẩy người thoát thân.

Đầu tiên lá bắc cung văn,

Vác đán chạy lẩy cái « cắn cát cơm ».

Rồi thi đến bọn con hương

Xô nhau túi bụi ra đường kêu la.

Châm châm, sau dến... Vua Bà

Khăn chầu, áo ngực, xông ra ngoài đường

Thất thanh kêu xóm, kêu làng,

Trị giùm thần lửa phu phàng ra tai.

Thi ra, tấu lay via ngài,

Ngài lén đồng, chỉ lòn oai lòn dời.

Lâm khi tai họa tới nơi,

Thánh đâu? Chẳng thấy tro tai thần thông!

Đè cho thần lửa làm hung,

Thiệu tàn một xóm vừa trong nửa giờ.

Từ nay hàn mụ đồng gá

Hết khoe khoang thánh điện nhà linh thiêng.

TÚ-MƠ

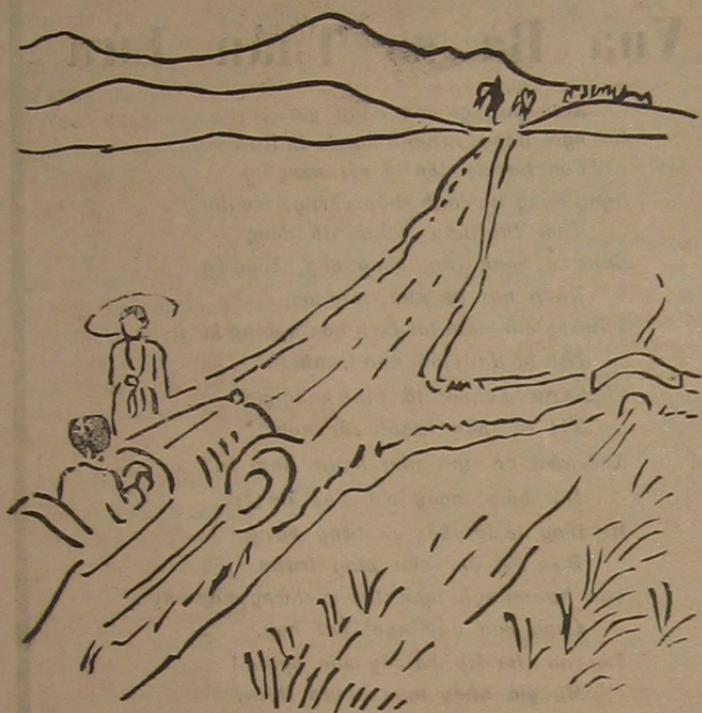
Đoàn
de Capri

TRONG SỐ BÁO SAU : Sẽ tuyên bố kết quả

Giải Thu'òng Văn Chu'òng

TỤ LỰC VĂN ĐOÀN 1939

TRANG VUI CƯỜI CỦA ĐÔNG-SƠN

HỎI ĐƯỜNG

— Cô em bảo dùm đường nào là đường đi Hà-nội.

BÍ CHỌI KHUYA

VỢ (ngợi ngão) — Em vừa mê thẩy câu đi hát về
CHỒNG — Thế bấy giờ, nợ lại ngủ đi, mợ sẽ mê thẩy vui lối
mấy chiếc áo mây thật đeo

VẼ CẢNH NÚ

(Họa sĩ vừa lai vừa ngâm tranh tự đắc) — Vẽ xong bức tranh này
nhà tôi sẽ có một bức minh

CÓ CỨNG MÓI ĐÚ'NG ĐẦU GIÓ'

Tuổi thơ àu

(Tiếp theo)

Người giám hộ

TRẺ vị thành niên thật là sung sướng, cứ việc ăn, học cho đến lúc trưởng thành. Lo đã có người lo hộ, tiêu cung đã có người tiêu hộ : người ấy là người giám hộ.

Người giám hộ, như ta đã biết, có tuê là cha, là mẹ, hoặc là ông, bà, hoặc là anh cả, ông chú hay là một người không, có bệ hàng gi với trẻ vị thành niên đã được hội đồng gia tộc cử ra để coi sóc, rông nom đứa trẻ.

Đứa trẻ, về nguyên tắc, không có quyền làm việc gì cả. Đã có

người giám hộ
thay mặt nó
để lo cho nó từ
cái ăn uống,
từ việc dạy
giáo cho đến
hứng việc c
hưa bán hay
kiên tụng có
lên can đến
gia tài của nó,
nếu nó có cái

may mắn được một cái gia tài.

Tuy nhiên, cái nguyên tắc ấy một đôi khi đến áp dụng sẽ thấy có những kết quả không ngờ: thí dụ như cậu con trai mười tám, nghĩa là con vị thành niên, đi lấy vợ mà luật cù bắt ông giám hộ thay mặt cho đến cùng thì xem ra cũng không ổn cho cả cô dâu lẫn chú rể. Một thí dụ nữa: đứa trẻ vị thành niên đi ăn trộm, mà người giám hộ cứ nhất luật phải thay mặt ra tòa rồi vào khám để thay mặt cho hợp với nguyên tắc, thì thật không ai có cái can đảm nhận cái chức giám hộ nguy hiểm như thế nữa.

Vì những lẽ đó, trong một vài trường hợp, trẻ vị thành niên, tuy chưa đủ tuệ khôn, cũng phải tự thay mặt lấy mình: khi lấy vợ, khi nhận một đứa con đẻ hoang, khi phạm pháp, hoặc khi làm chúc thư chia của cho con hay

cho ả đào

Ngoài những trường hợp đặc biệt ấy, người giám hộ bắt buộc phải thay mặt trẻ vị thành niên mà làm việc.

Nhưng không phải là muốn làm thế nào thì làm. Nhiều ông giám hộ cứ tưởng rằng mình là cha chủ đứa trẻ thì có quyền đến tiền của nó xuống tiền ở nhà cờ bạc hay trong các tiệm nhảy; nó biết cũng phải hỉ hả sung sướng đã được thấy tiền tài của nó bị dùng vào những việc có ích đại khái như thế; và dẫu nó không hỉ hả sung sướng mà ngõ nghidge trách móc thì cũng mặc nó, vì nó không làm gì được. Nghĩ như vậy là lầm to. Tiền của đứa trẻ là tiền của đứa trẻ, người giám hộ không thể coi là của mình được. Đối với gia tài, hoa lợi của trẻ vị thành niên, người giám hộ có những bồn phập rất rõ rệt, do pháp luật định đoạt phân minh, vì luật pháp nghĩ rằng không nên thử thách ai, dẫu là ông Phật. Cũng vậy.

Luật pháp nghĩ thế là khôn lầm. Vì thói thường, người ta có tiền trong tay thì ngựa ngày muốn tiêu di, bất luận là tiền của mình hay là tiền của người khác, nếu không có cái gì bắt buộc nịnh không được tiêu. Thế cho nên luật bộ Pháp hay Annam đều định rằng: « người giám hộ phải dùng các hoa lợi của trẻ vị thành niên để làm việc ích lợi cho nó » (điều thứ 255 luật bộ Bắc Kỳ).

Muốn vậy, tiền tài, hoa lợi của đứa bé không thể để lẩn với

tiền tài, hoa lợi của người giám hộ được. Người giám hộ, khi nhận chức phải lập tức làm giấy liệt kê và định giá động sản và bất động sản của đứa trẻ, hoặc là trước mặt một vị quản lý văn khế mà ta thường gọi là nô-té, hoặc là trước mặt lý trưởng. Thế rồi, trong lúc tại chử: người giám hộ phải thương đứa trẻ như thương con, tiêu pha hoa lợi của nó như một người cha tốt, nghĩa là phải nghĩ cách sinh lợi cho nó một cách chắc chắn, làm số sách phản minh về việc chi tiêu để đến lúc trẻ thành niên, cái gì cũng rõ ràng như thanh thiên, bạch nhật.

Nếu không, người giám hộ sẽ phải chịu trách nhiệm về những việc xảy ra. Thí dụ như đem dùng hoa lợi của đứa trẻ để dành bạc chẳng hạn thì người giám hộ sẽ bị tòa án bắt bồi thường, hoặc bị truất quyền đi. Những sự trùng phạt ấy chỉ có hiệu nghiệm khi nào người giám hộ co gia sản ít nhiều, chứ nếu xác như vở, chỉ có mảnh áo che thân thì đứa trẻ chỉ đến tặc lưỡi tiếc của như con thạch sùng ma ruồi.

Vì vậy, nếu ngoài cái trách nhiệm của người giám hộ, luật còn bô buộc người giám hộ ít dè nữa. Người giám hộ không thể một mình đem bất động sản của đứa trẻ mà bán, hoặc cầm cố, để nương đi được. Người giám hộ cũng không thể lấy nhân danh là người thay mặt cho đứa trẻ mà tự tiện đi vay hay đi kiện

được. Những việc ấy cần phải có hội đồng gia tộc cho phép mới xong. Nếu không, thư khế sẽ không có giá trị gì đối với đứa trẻ. Trí dụ như một ông chủ làm giám hộ cho cháu đem bán lén ruộng nương của cháu để tiêu; lò ván tự bán đất ấy sẽ vô hiệu lực, đứa trẻ sẽ vẫn là chủ nhân ruộng nương của nó, còn người mua đất lơ đãng đánh quay về kiện ông chủ nợ đòi tiền bồi thường vậy.

Không những thế: cả đến thư khế chính đứa trẻ đứng làm một mình cũng vô hiệu đối với nó. Những kẻ trực lợi đứng thấy trẻ vị thành niên nhà giàu cần tiền ma với lợi dụng: no vay rồi no co thê không trả được, hoặc no viết

giấy bán nhà của nó rồi nó có thể đòi nhà lại được; người cho nó vay hay mua nhà của nó, mà luật gọi là người đê-tam, lúc đó chỉ còn có cách thanh thản, trách mình tham quá hóa ngu, mất tiền mà dại.

Luật pháp làm như thế là vì lúc nào cũng vậy, đều muốn biến vực quyến lợi cao đứa trẻ, sợ nó còn bé dại bị người ta dỗ dành, lừa đảo. Tuy rằng có lầm đứa trẻ còn ít tuổi đã khôn ngoan quyết, không lừa dối người lớn thô thiếng người lớn khó lòng mà lừa dối nó được, nhưng do lại là một chuyện khác. Luật pháp chỉ biết coi nó như một đứa trẻ bé bỏng, khờ dại khác, cần phải bênh vực cho đến cùng.

T. Văn

DÀO MÓ

Bà có bán tèu thuỷt
của
NGUYỄN - VỸ
giá 0,50 cuốc 0p 25

Một cuốn. Tiểu thuyết rất hay mà các bạn gái và các bạn gai NÊN BỌC để hiểu một hiện tượng xảo quyết của ái-tinh.. Tác giả tả rất ly kỳ những mảnh khóc có một không hai của một hang công tử chuyên môn sống vi gai, đường hoàng, sang trọng cũng vi gai...

LIBRAIRIE CENTRALE 60, Bd Borgnis-Desbordes — Hanoi
(Anciennement: 110, Pont en Bois)

QUẦN ÁO TRẺ CON

VĨNH - LONG

53, Rue de la Citadelle, Hanoi

● Kẽu mới mùa hè ●

1940

● Bia buôn bán lè. ●

Hanoi...

36 phò phường

(Tiếp theo trang 5)

trứng gà hay trứng vịt. Món nấu thì làm rất to bột, nặn sườn sỏi để trông càng to hơn, nhưng nhân thì hết sức kin đáo và nhỏ bé, vì được một tí tị thịt chỗ bụng nhạng, mua rẻ của các hàng thịt lậu ở ở ngoại ô, lúc trút hàng báo rẻ. Nước cũng rất nhiều nước, dèn lên như ao sau trận mưa, nhưng nhạt vị như nước béo. Ấy thế mà tất cả chỉ bán có năm xu. Tưởng đắt hàng là phải.

Thế mà không; người Hanoi ăn quà sành, nên khó mà lấy nhẽ hoa mắt người ta được. Có lẽ người bán nghĩ rằng quả rao là Sức tắc, hai thanh tre già gõ vào với nhau như tiếng quốc đi của một gái về đêm, mà Sức tắc chính ở hai tiếng tầu Thực đặc mà ra. Thực đặc là ăn được, cho nên quả chỉ cốt ăn được, không cốt gì ăn ngon!

Về thức quà này, tôi lại nhớ đến một câu chuyện nhiều ý nghĩa, và có thể là một bài học hay cho người minh.

Trong lúc người bán hàng annam mới vai lê gánh đi khắp phố mòn đết tre vì tảng gốm mà vẫn không bán được mấy, thì bỗng nhiên một hôm ở một phố Hanoi nhỏ hẹp và đông đúc, này ra một chủ khách bán hàng rất dở người. Chủ ta cũng bán mì với mầu thắn, cũng với giá năm xu, nhưng mì thì chỉ có mì không và mầu thắn chỉ có mầu thắn chảo, đủ mười lăm cái. Nhưng nước rất trong và rất ngọt, mì thì đậm vị và réo, mầu thắn thì bột mềm, và mỗi

cái có nhân một con tôm. Ăn mãi vẫn ngọt không thấy chán.

Bác bán không cần gánh đi đâu, và cung khong cần gi bát. Ai muốn ăn đến bằng mà ăn ai muốn mua đem bát nhả lại mà mua, và người nhà mang về, chứ một bực thang ngẫu bắc cũng không chịu bước lên. Bác bán hàng cửa quyền như thế, người ta tuy tức vì cái lâm bộ kiêu kỳ của bác, ché vì quá cia bác đắt hơn quả của các hàng thường, nhưng người ta vẫn phải mua, vì quả của bác ngọt. Người mua ngày dần đông: một gánh bác bán không đủ, phải làm hai gánh, rồi ba, rồi bốn, rồi năm, sáu. Mỗi gánh bác lại thuê một người bán, mỗi tháng công năm đồng. Những người này bèn nghĩ cách ăn bớt: một lượng bát mì bá: bán, cứ ba bát mì thì họ bớt lại một, mười lăm cái mầu thắn thì họ bán có mười hai.

Nhưng mặc lòng, hàng bác vẫn bán chạy. Mỗi gánh ít nhất bác cũng được lôi ba tông mót ngày. Sáu gánh vị chí là mười tám, một tháng lãi năm trăm hòn. Sau tháng sau khi bác ở Haiphong đặt chân lên Hanoi, bác đã nghiêm nhiên trở nên một người giàu.

Thế mới biết nghĩa gì là không có lãi, mà cái nghề chúng ta tưởng là hén mọn ấy lại chóng làm cho người ta giàu hơn chán vạn nghệ khác. Món là thức hàng bán xứng với đồng tiền, đừng lừa dối người mua: của ngọt thì người ta ăn, đắt rẻ không kỵ quản. Đó là một sự thực gảm đị trong nghệ buôn bán, mà tiếc thay, nhều nhà buôn người minh

không biết đến, hoặc người minh làm tối bán rẻ, hoặc họ đánh lừa được người mua thì lấy làm sung sướng.

Tôi quên nói nỗi rằng chủ khách bán mần thắn trên kia, gá cù giữ lối bán gánh như thế thì không sao. Có tiền, chủ lại mướn làm ông chủ hiệu: chủ mớ hàng cao lâu to ở phố Mã Mây. Cái chí này cũng không có gì là đáng trách. Nhưng chủ lại muốn giống các ông chủ khác ở chỗ đánh bạc: chủ đánh phán thán rồi chủ thua Ba tháng sau, chủ vỡ nợ.

Nhưng đấy là tại chủ, chứ không phải tại cái cửa hàng của chủ, và cái phương pháp bán hàng của chủ vẫn giữ nguyên giá trị khiến chúng ta nêu theo.

Sau khi vỡ nợ, tay trắng trở về, chủ lại ghé lùng xuống gánh lấy gánh hàng mần thắn cũ: tiếng vẫn rao vang, và miệng vẫn tươi cười như trước: Đó là một tấm gương mà chúng ta lại càng nên theo nura

(Còn nura)

Thạch-Lam

Chung quanh cái lạy

(Tiếp theo trang 5)

Họ không trông thấy cái tầm xã hội của cử chỉ kia, chỉ chú trọng đến những điều không quan hệ. Mà cả trong việc này nữa họ cũng chưa làm hết bồn phận của họ: đang lẽ điều tra cho rõ rệt, hay phỏng vấn cả hai bên họ trai gái để thông tin cho độc giả biết đến họ muốn — (và đó là phận sự của họ) — họ chỉ vừa lòng đi nghe ngóng những lời bàn tán ở ngoài, và như vậy đã thuật sai hết cả sự thực, đến nỗi đem những vấn-dề tiền, vò lè, tự ái của họ hàng, .. làm duyên cớ chinh cho cái hành vi kia. Họ đã không làm đầy đủ cái bồn phận và trách nhiệm mà họ vẫn tự nhận là đưa đường chỉ lối cho cho dư luận, phát biểu ý kiến của mình đối với một việc có quan hệ và ảnh hưởng nhiều trong xã-hội.

Họ đã làm sai lạc sự thật, và tự mân nguyện nói vài câu chế nhạo đối với người con trai hôm ấy. Tại sao? Một người bạn tôi tìm một cách giảng nghĩa hơi chua chát rằng: nếu chú rể ấy không phải là một nhà báo, nghĩa là người đồng nghiệp của họ, thì có lẽ họ cũng khen dãy. Vì là người « đồng nghiệp », nên họ chê chọc.

Nhưng cái điều ấy lại làm danh dự thêm cho chú rể. Một người không những có một lý tưởng, lại còn có can đảm và vững tâm để theo cho đúng lý tưởng ấy, dù phải chịu thiệt thòi.

Thạch-Lam

Mua tem cũ

Cần mua tem Pháp và Đông-dương hạng to: Từ 1p đến 40p.một trăm. Hồi : M. N. K. HOÀN Village Yên-Phu — Prés Hanoi

Nên biết

CỬU-LONG-HOÀN

Một thứ thuốc được phổ thông nhất ở Đông-Dương

Cửu-Long-Hoàn là một bùa-dược phát-hành bởi nhà thuốc Võ-Đinh Dần ở Cholon (Nam-Kỳ) N° 323 rue des Marins, nhà thuốc sáng lập gần 20 năm, được tin dụng nhất ở xứ mình.

Các cụ hơi thấy mệt, kém ngủ mất ăn, là phải dùng một hoàn Cửu Long.

Những người già già mất huyết phải nhờ thuốc Cửu-Long mới thấy máu lại súc.

Các thanh-niên nam-nữ vì làm việc nhiều và mất sức, con người phải xao xao, tri hóa phải mờ mịt họ đều khuyên nhau phải uống vài ngày thuốc Cửu-Long.

Các tiêu-thor thiếu-phụ mún han-sắc đượ: tuoi trẻ muỗn khi huyết được hồng-hào nến không nhờ đến thuốc Cửu-Long thi không còn biêt nhờ thuốc nào hơn nữa.

Thậm chí, những người ngồi lâu đánh bài mệt nhọc, có truyện là ra thức đêm cũng đều phải dùng 1 hoàn Cửu-Long mới lấy lại sức khỏe mau chóng trong mấy phút.

Cửu-Long-Hoàn thật là thứ thuốc huyền-diệu, rất có ieh cho đời người, xưa nay, từ binh-dân đến trưởng-lão đều ngợi khen, khắp Trung, Nam, Bắc, các danh-sĩ gai nhân đều yêu chuộng.

Người ta đã thường nói: Muốn sống phải nhờ cơm, muốn có sức khỏe phải nhờ Cửu-Long-Hoàn.

Câu nói ấy đã đúng với sự thật. Vậy những ai, dẫu thuộc phái túc học hay cựu-học xưa nay chưa gặp dịp có thiện-cảm với thuốc Á-dàm bấy giờ nên dùng một hoàn Cửu-Long thử xem.

Dùng cho biết cái công-tríh khinh-nhão của kẻ Phát-minh Cửu-Long-Hoàn một thứ thuốc không hẹn với phan-vi của nó ở giao thời đại mà khoa-hoc đã thịnh-hiệp và xưởng-minh.

Thuốc Cửu-Long-Hoàn có bao cùng các hiệu bao lót nhỏ kháp xú, không nơi nào là không có trứ Giả một hộp 2 hoàn là 1p.10

Đóng làm lồng-phát-hành cho

toàn hat Bắc-kỳ, A-lao, và Thanh-

Hoa, Nghê-an, Hà-tinh, là hằng

Vạn-Hoa số 8 phố Hàng Ngang

Hanoi.

Các thương-gia xa gần muôn trê bao Cửu-Long-Hoàn và các thứ thuốc Võ-Đinh-Dần, Phục-Hưng xin do nơi hằng Vạn-Hoa Hanoi.

Ở xa gởi thư mua dùng, sẽ gửi

thuốc cách lanh-hía giao-ngân

nhà giày thép.

Nhà in RẠNG ĐÔNG

194. PHỐ HÀNG BÓNG LỜ — HANOI

Một nhà in tờ chức rất hoàn bị, nhận in đủ các công việc: của các công sở và tư-gia, in các thứ sách vở, báo chí, tiền-thuyết, factures, reçus, cartes visites, invitations, faire part, cahier des charges, v. v...

Nhà in RẠNG ĐÔNG

194. Phố Hàng Bóng Lờ — Hanoi

Một nhà in mới mở, dưới quyền giám-đốc của ông NGHIÊM-XUÂN-HUYỀN. Có nhiều chữ mới, và nhiều kiểu chữ, công việc in mỹ-thuật, nhanh chóng đúng hẹn, giá phải chăng. Muốn về sau này khỏi hối hận về giá cao hơ, in xấu đẹp, thì: Trước khi in bất cứ một thứ gì, nhiều hay ít, quý vị nên lại hỏi giá, xem mẫu và chữ của

NHÀ IN RẠNG ĐÔNG

194, Phố Hàng Bóng Lờ — Hanoi

SÁCH MỚI

Lời Vó Thường Dùng

Nhiều lối vó thường dùng như bít bít cõi, gõ và bít lát đánh ngã.

Bắt dao, gậy, ba toong v. v. Hình vẽ rõ, rất dễ học. Sơ-Nhân soạn. Giá 0p.30

2) ĐÃ IN LẦN THỨ SÁU, CÓ THÊM BÀI THUỐC VÀ CÁCH CHỮA CHỨNG:

ĐƯƠNG GIAO-CẤU MÀ CHẾT NGAY !?

Lần trước đã thêm « Cách thực rửa khôn-khéo để tự chữa khỏi ngay các bệnh Lập v. v. »

đó là cuốn « NAM-NỮ BÍ-MẬT CHÍ-NAM » Chuyên dạy việc Yê-sinh hồn-nhão của Nam-Nữ...

Có nhiều hình vẽ rõ và bài thuốc đã dùng. Giá 0p.50 Ng.-An-Nhân soạn. Giá 0p.30

Ở xi gõi mua cả 2 cuốn một lạng trước có 0p.50 (Contre remboursement là 1p.20)

Thơ và mandat để cho nhà xuất-bản:

« NHẬT - NAM THU - QUÂN 19 Hàng Biểu — Hanoi »

1. — Muốn biết rõ giá-trị của sách N.N.B.M.C.N. xem trang đầu số báo 206 (ra ngày 6-4-48)

AN-THAI

Grand fabrique de
Pousse-Pousse

Gặp khi quá kẹp mua đơn,
Dùng xe AN-THAI chẳng còn
có gi

Có bán đủ cả: Vải, Sám, Lốp
và đồ phụ-tùng xe-tay
N° 2, Rue Nguyen Trong-Hiệp
Hanoi

MUỐM DÙNG GỖ NGHỆ

nên holt:

Dinh V.-Tuong

BEN - THUY
TEL. 14 (près de)

OUVERTURE
LE SAMEDI 14 OCTOBRE 1930

CABINE PROPHYLACTIQUE

du Docteur HY

Ancien Interne de l'Hôpital
St Lazare de Paris

Spécialiste des
maladies vénériennes

Ouverture en permanence la nuit de 22 heures à 8 heures du matin

Pour tous soins préventifs contre les maladies vénériennes (Để phòng bệnh hoa-liệu)

N° 2, RUELLE HỘI - VŨ

C'est écrit :

Tôi ơi! Tard vous achetez des chemises à col BALFÉNÉ et TRUBÉNISÉ chez votre chemisier spécialiste

THUẬN THÀNH LONG

15, Rue du Riz — Hanoi
Agent à Namdinh :

BAZAR AU BON MARCHÉ
140-142, Paul Bert — Namdinh

HÔM NAY

EM VẪN ĐI CHƠI VỚI ANH ĐƯỢC !

— Ủa ? Bây giờ là ngày hành-kinh của em mà !
— Vâng ! Nhưng em đã có uống trước 1 hộp BACH-YÉN-HOÀN rồi.
Mấy ngày hành-kinh trước kia anh thấy em kinh-sát ôm lạnh cả ngày, hay những trận nhức đầu, cùng những cơn đau bụng kinh-hàn, là bởi em chưa biết thuốc ấy.

— Bây giờ thì em không còn lo ngại ngày hành-kinh nữa. Ngày ấy đối với em là một sự thường

— Thảo nào anh trông em và vẻ quái!

— Vâng, em còn ước ao rằng, nếu các bạn gái được biết như em, thì cái ngày lo sợ nhất của người đàn bà ấy, sẽ thành ngày không đáng sợ và nỗi căm

— Bởi lẽ đẹp, và đẹp hơn nữa có phải không a h?

BẠCH-YÉN-HOÀN LÀ TẢN QUÍ CỦA THÁCH ĐẠI-GƯƠNG

(1 HỘP 1p 00)

Bán tại nhà thuốc Võ-DINH-DÂN 323 Marins
Cholon, Saigon, Phnom-Penh.

VAN-HOA N° 8 Rue des Cantonais, Hanoi.

Một quyển đĩa đúc mới :

PHÚ-THO TỈNH BIA-CHI

tác giả : PHẠM - XUÂN - BỘ

Kiêm bút Sân-tý

Giá Op 45. Tặng phát hành :

NAM-KỲ, 17 FRANCIS GARNIER

HANOI

Được đọc một quyển sách nói về
quê cha đất tổ của một người đã
trải ở nơi ấy mấy năm ròng, soạn
theo phương-pháp khoa-học, xếp đặt
theo thứ tự hạch lý thi còn gì thú
vị bằng n.

NGUYỄN-QUANG-OÁNH

DOCTEUR Cao Xuân-Câm

de la Faculté de Paris
Ancien Médecin Chargé de

l'Institut antivénérien de Hué

Chữa đủ mọi bệnh, Chuyên-trị

Nội-thương và bệnh Hoa-liệu.

Khám bệnh tại :

153, Henri d'Orléans — HANOI

(Phố Cửa Đông, cạnh

hội Họp - Thiện)

Có phòng điều-trị.

Sách « NÓI CHUYỆN » ỦI CON

bán tại hiệu Thụy-Ký, 98, Hàng-

Gai (Rue du Chanvre).

Giá Op.35 một quyển.

BÌNH

DI - TỊNH

TRI KHỎI ĐƯỢC KHÔNG ?

Người ta nói nhiều về bệnh DI-TỊNH
đó, tôi phải nhắc nữa, các bài
tổng-biết blok-trang và những bài bài
tại bịu ấy làm cần-đỗ, không biết
bao nhiêu đời của là nò-nó-en.

Tuy nguy hiểm, nhưng không phải là

không thể trị.

Vìng tập thể-dot, sống ngoài ánh
sáng, tránh những tiễn quá kích-
ich đến độ -tính, ăn uống điều-dot,
lá phương-pháp trị tinh D-Tinh

tốt nhất.

Ngoài ra các bạn cũng nên biết rằng
ở tập thể-dot mà cần uống thuốc

Cố-linh Ich-tho-hoán mồ ngay, thì

cái kẽ-quả còn man le bon nra.

Dùng thuốc Cố-linh Ich-tho-hoán,

các bạn được chắc chắn tri bệnh

Mộng-linh được men, và nếu bệnh

đang đến D-linh hay Huỳt-linh, dùng

chiều lâm trong 5 hộp là thật mạnh.

Cái bay của Cố-linh Ich-tho là t

hỗn hưng không bao giờ trở l.

Một hộp 1p 00

Có bán khắp nơi và tại nhà thuốc :

VÔ ĐỊNH-DÂN

Chợ-lớn, Saigon, Phnom-Penh

VAN-HOA

8, Cantonais, Hanoi

CHỈ GIỮM

AI mắc bệnh lao

Bệnh ho lao, ho ra máu, ho khuya-
khuya, ho có đờm trắng, xanh vàng,
mùi thoái, bệnh nhòn có khi bị hành
nóng lạnh, mà đã điều trị thuốc Tây,
Nam không dứt, nên uống thuốc già
truyền của cụ Triphuk Long (nội
tô ông đốc học bảo). Thuốc đã cứa
đằng muôn ngàn người. Có 2 thê
(thứ 5p. và thứ 3p.50. Ở xa
thuốc gửi mandat cho ông :

TRINH-VĂN-HÀO, Directeur Ecole
Villa n° 110 rue Vassilges
Tandinh, Saigon

Hạnh-phúc gia-dinh

Nhân các bà tới kỵ ở cũ !

Muốn tốt tươi nên giữ máu da !

HOA-KÝ RUỘU CHỒI nén soa !

Dung-nhan lại thấy đậm-dà hơn xưa !

Vừa giản huết, lại vừa rắn cốt !

Về doan-trang đẹp tốt như không !

Ngày xuân càng đượm sắc hồng !

Càng tươi máu thắm, càng nồng tẩm yên !

Giới-thiệu bạn gái

Bảo-Thị HỒNG-LOAN

CHERCHEZ-VOUS...

un Fournisseur en gros de Tricots et de

CHEMISETTES

qui vous donnera livraison rapide de vos
commandes les plus importantes ?

Adresssez-vous à la

Manufacture CU GIOANH

68-70, RUE DES ÉVENTAILS, HANOI — TEL. 525

Bồi sáp son GUITARE

Túi sáp đến tối cũng không phải suai lèi,
Rất nhiều mẫu tuồi, sáp hợp với đủ các mẫu da

Đại lý độc quyền

COMPTOIR COMMERCIAL

N° 59 RUE DU CHANRE

HANOI

CL. NHẤT THIẾU HANOI

DU NOUVEAU DANS L'ENSEIGNEMENT PRIVÉ.

Lycéum VIỆT-ANH à Hué

La plus grande école privée de l'Indochine

Directeur : Dao-dăng - Vỹ, Président de la Société d'Enseignement Mutuel et de l'Association pour la diffusion du Quoc-ngu en Annam

Des professeurs d'élite — Une organisation des plus modernes : enseignement par le cinéma, les projections, la radio, le pickup, — appareils clastiques etc... Loisirs dirigés, — conférences, excursions touristiques etc...

Un local splendide : avec amphithéâtre, laboratoire, salle de cinéma et de conférences, préau couvert, court de tennis et terrain de sports etc...

Concours de bourses — Conditions avantageuses pour les enfants des instituteurs

Demandons encore : professeurs licenciés, dames françaises, diplômés de Pédagogie, de P. C. N. ou de P. C. B. Pour tous renseignements détaillés, écrire à notre directeur ou demander nos prospectus et brochures illustrées

Ouverture : 2 Septembre 1940

Rượu Cát Nhàn

MARTELL

à thá rượu đã nổi tiếng
từ 200 năm nay

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN

L. Rondon & Cie Ltd 21 Bd Henri Rivière HANOI

Mặt đẹp như xuân

MY-VIỆN

AMY 28, - HANG THANH 28 - HANOI

AI MỜ MY-VIỆN ? HIỆU HÓT TÓC

Nên mua máy uốn tóc : 100p, — 200p, — 400p, — đến 1800p. — Máy điện Rayon Violet : 80p, — 150p
Máy sấy tóc : 25p, — 350p. — Máy uốn lông mi : 0p, 90 — 12p, 00 — Máy điện Massage (soa nắn) : 9p, — 45p,
— 240p, Máy làm nõi vú (ngực đàn bà) 40p, — 380p, — Máy điện kẹp mũi thành dọc circa 485p, —
tondeuse điện : 70p, — Douche pulvérisante et bains de lumière 95p, — Bain facial vapor lumineux :
250p, — Pulvérisateur điện 60p, — Vibro Massen Standart 18p, — Kim uốn tóc thường : 1p, 80 — 2p, 80 —
9p, 50 — Thuốc uốn tóc permanence : 1p, — 2p — 3p, — Perma (fabrication américaine) làm lông mi dài cong.
Nếu mua máy, xin hãy cách làm cẩn thận, chắc chắn. Amy đại-lý các máy sửa đẹp Pháp — Anh — Mỹ.

(Imp. Thụy-Ký, Hanoi Tel. 809)

Le Gérant: Nguyễn K. Hoàn